ॐ వేదాంతభేరి ॐ

సంస్థాపకులు : శ్రీశ్రీశ్రీ విద్యాప్రకాశానందగిరి స్వాములవారు

సంపుటము : 48 మే 2015 సంచిక : 5

సంపాదకులు

శ్రీ విద్యాస్వరూపానందగిరి స్వాములవారు

సంపాదక మండలి

శ్రీ బ్రహ్మవిద్యానందగిరి స్వాములవారు

కె.ఈశ్వర్

డాక్టర్ సముద్రాల లక్ష్మణయ్య, శిరోమణి, ఎం.ఎ.,

డాక్టర్ కె.సర్వోత్తమరావు,ఎం.ఎ., పి.హెచ్.డి.,

శాశ్వత పోషక చందా రూ. 1200/- అంతకుమించి

సంవత్సర చందా రూ. 70/-లు , విడి సంచిక రూ. 6/-లు

విదేశాలకు సంవత్సర చందా (ఎయిర్ మైలు) 20 డాలర్లు

చందా పంపవలసిన అడ్రసు : శ్రీ శుకబ్రహ్మాశ్రమము,
స్వామి విద్యాప్రకాశానంద నగర్,
శ్రీ శుకబ్రహ్మాశ్రమము (పోస్టు)
శ్రీకాళహస్తి, పిన్ - 517640
ఫోన్ : 08578- 222239

చందాదారులు ఉత్తర ప్రత్యుత్తరాలలో తమ చందా నెంబరు తప్పక వ్రాయవలెను.

Printed & Published by Sri Vidyaswarupanandagiri swami on behalf of Sri Sukabrahma Ashramam and Printed by B.Viswanadha Raju at Aruna Graphics Press , Rayaji Street, Nellore-524 001, Andhra Pradesh; Published at Sri Sukabramhasramam, Swami Vidyaprakashananda Nagar, Sri Sukabramhasramam Post, Srikalahasti-517 640, Chittoor Dist., Andhra Pradesh.

Editor : SRI VIDYASWARUPANANDA GIRI SWAMI

ॐ వేదాంతభేరి ॐ

అనుష్ఠాన వేదాన్తాన్ని బోధించు మాసపత్రిక

సంపుటము : 48 మే 2015 సంచిక : 5

విషయ సూచిక

01. ప్రార్థన - 05

02. దుర్గుణజయోపాయములు – శ్రీ విద్యాప్రకాశానందగిరి స్వాములవారు - 06

03. అనన్యభక్తి - శ్రీ సద్గురు మలయాళస్వాములవారు - 11

05. ఎవడు బ్రాహ్మణుడు - బుద్ధుడు - 17

06. జ్ఞానసుధ - శంకరానందగిరి స్వాములవారు - 19

07. అక్కమహాదేవి అనుభవామృతం–శ్రీడా॥కరిబసవరాజేన్ద్ర మహాస్వామి -22

08. ధర్మపదం కథలు - బోధ చైతన్య - 24

09. శ్రీ బుద్ధభగవానుడు సద్గురు మహర్షి శ్రీ మలయాళస్వామి - శ్రీమతి బొప్పన అరుణాదేవి - 27

10. పురందరదాసు పద చమత్కారం - ఆచార్య డా॥కె.సర్వోత్తమరావు - 33

11. మహపరిత్తం - 34

12. భక్తతుకారాం అభంగవాణి - శ్రీ బ్రహ్మవిద్యానందగిరిస్వాములవారు- 36

13. సత్యంవద ధర్మంచర - బి.ఎన్. కల్యాణ సుందరం - 38

14. డా॥ సముద్రాల లక్ష్మణయ్యకు విశ్వభారతీ పురస్కారం - 40

15. గోమాత గోడు - మిట్టపల్లి శంకరయ్య - 41

16. వార్తలు - 42

ముఖచిత్రం :

అహింసామూర్తి గౌతమ బుద్ధుడు

ప్రార్థన

ఓం రం రం రం రక్తవర్ణం దినకరవదనం తీక్ష్ణదంష్ట్రాకరాళం ।
రం రం రం రమ్యతేజం గిరిచలనకరం కీర్తిపంచాది వక్త్రమ్ ।
రం రం రం రాజయోగం సకలశుభనిధిం సప్తభేతాళభేద్యం
రం రం రం రాక్షసాంతం సకలదిశయశం రామదూతం నమామి ॥

ఓం ఖం ఖం ఖం ఖడ్గహస్తం విషజ్వరహరణం వేదవేదాంగదీపం
ఖం ఖం ఖం ఖడ్గరూపం త్రిభువన నిలయం దేవతా సుప్రకాశమ్ ।
ఖం ఖం ఖం కల్పవృక్షం మణిమయ మకుటం మాయమాయాస్వరూపం
ఖం ఖం ఖం కాలచక్రం సకలదిశయశం రామదూతం నమామి ॥

ఇం ఇం ఇం ఇంద్రవంద్యం జలనిధికలనం సౌమ్యసామ్రాజ్యలాభం
ఇం ఇం ఇం సిద్ధియోగం నతజనసదయం ఆర్యపూజ్యార్చితాంగమ్ ।
ఇం ఇం ఇం సింహనాదం అమృతకరతలం ఆది అంత్య ప్రకాశం
ఇం ఇం ఇం చిత్స్వరూపం సకలదిశయశం రామదూతం నమామి ॥

సం సం సం సాక్షిభూతం వికసితవదనం పింగళాక్షం సురక్షం ।
సం సం సం సత్యగీతం సకలమునినుతం శాస్త్రసంపత్కరీయమ్ ।
సం సం సం సామవేదం నిపుణసులలితం నిత్యతత్త్వ స్వరూపం
సం సం సం సావధానం సకలదిశయశం రామదూతం నమామి ॥

హం హం హం హంసరూపం స్ఫుటవికటముఖం సూక్ష్మసూక్ష్మావతారం
హం హం హం అంతరాత్మం రవిశశినయనం రమ్యగంభీర భీమమ్।
హం హం హం అట్టహాసం సువరనిలయం ఊర్ధ్వరోమం కరాళం
హం హం హం హంసహంసం సకలదిశయశం రామదూతం నమామి॥

13- 05-2015 హనుమజ్జయన్తి

దుర్గుణజయోపాయములు

- శ్రీ విద్యాప్రకాశానందగిరి స్వాములవారు

మనస్సునందు అనేక జన్మలనుండి బాగుగ పేరుకొనిపోయి, నిగూఢములై యున్న దుర్గుణములను తొలగించుటకు సాధకుడు కొన్ని యుక్తులను ఉపాయములను అవలంబించ వలసియుండును. ఆ ఉపాయములు భాగవతమునందు ఈ క్రిందివిధముగ చక్కగ వర్ణింపబడియున్నవి.

అసంకల్పాజ్జయేత్కామం క్రోధం కామ వివర్జనాత్
అర్థానర్థేక్షయా లోభం భయం తత్త్వావమర్శనాత్.
(భాగవతము 7-15-22)

" సంకల్పములను వదలివేయుట ద్వారా కామమును, కామమును (కోరికలను) త్యజించుట ద్వారా క్రోధమును, ప్రాపంచిక వస్తుసంపదల యందు అనర్థమును చూచుట ద్వారా లోభమును, తత్త్వవిచారణచే భయమును జయించవలయును ' అని ఈ శ్లోకము యొక్క తాత్పర్యము.

ఈ శ్లోకము భాగవతమునందలి సప్తమస్కంధములో పదునైదవ ఆధ్యాయమందు కలదు. నారదుడు ధర్మరాజునకు మోక్షప్రాప్తికి వలసిన సాధనల నుపదేశించుచు ఈ శ్లోకమును జెప్పెను. దీనియందు కామ, క్రోధ, లోభ, భయములను నాలుగు దుర్గుణములను మనుజు డెట్లు జయించగలడో ఆ పద్ధతులు పేర్కొనబడినవి.

1. కామము : సంకల్పమును వదలి వేయుట ద్వారా దీనిని జయించవచ్చును.

2. క్రోధము : కోరికలు లేకుండుటచే ఇది వశపడును.

3. లోభము : ప్రాపంచిక సంపదలందు అనర్థమును వీక్షించుట ద్వారా దీనిని జయించవచ్చును.

4. భయము : తత్త్వవిచారణచే ఇది తొలగిపోగలదు. ఈ నాలుగు దుర్గుణములను గూర్చి యిపుడు బాగుగ విచారించెదము.

కామము :

శ్లో ॥ కామ జానామి తే మూలం సంకల్పాత్త్వం హి జాయసే
న త్వాం సంకల్పయిష్యామి సమూలస్త్వం వినశ్యసి.

" ఓ కామమా ! నీ 'అంతు'నే నిపుడు కనుగొంటిని, సంకల్పము నుండియే నీవు పుట్టుచున్నావు. నిన్ను నేనిక సంకల్పించను. కాబట్టి నీవు సమూలముగ నశించిపోగలవు " అని పూర్వము కచుడను మహర్షి పలికిన చందమున కామము సంకల్పమునుండియే ఆవిర్భవించును. గావున కామ జయమునకు ఉపాయము (కామ) సంకల్పత్యాగమే అయి యున్నది. శ్రీకృష్ణపరమాత్మయు గీత రెండవ అధ్యాయమందు " విషయములను గూర్చి సంకల్పించుటవలన వానితో మనుజునకు సంగమేర్పడగలదనియు, అట్టి సంగమువలన కామ ముద్భవించగలదనియు (సంగాత్సంజాయతే కామః) స్పష్టముగ బోధించియున్నారు. కాబట్టి కామావిర్భావమునకు తత్సంబంధమైన సంకల్పమే మూలకారణము. విచారణాబలముచే అట్టి సంకల్పమును విడనాడుటచే ఇక కామమునకు బీజము నశించినట్లే యగును. దానిచే నయ్యది సమూలముగ ధ్వంసమైపోవును. కాబట్టి కామమువలన అనర్థమే వాటిల్లునను వివేకము గల్గి తత్సంబంధమైన సంకల్పము హృదయమున అసలు పుట్టకుండగనే చూచుటవలన కామము సంపూర్ణముగ జయించి వేయబడుచున్నది.

జీవులకు కామమను దుర్గుణము మోక్షమార్గమున

మహాప్రతిబంధకమై యున్నది. అది ' మహాశన ' మని, మహాపాపజనకమని గీతయందు వర్ణింపబడినది. అనగా ఎంత అనుభవించినను తృప్తిలేనిదనియు, మహాపాపమును గలుగజేయుననియు అర్థము. అది నరకద్వారమనిగూడ భగవానుడొకచోట పేర్కొనియుండెను. కాబట్టి అద్దానిని జయించుట అత్యవసరమై యున్నది. దానిని గూర్చిన సంకల్పమును గావింపకుండుటయే తజ్జయోపాయమని ముముక్షువు లెఱింగి, ఈ ప్రకారముగ తమ హృదయకుహరమునుండి కామమును పెకలించి వేసి పరమశాంతిని అనుభవించవలయును.

క్రోధము : కామ క్రోధ లోభములను నరకద్వారముల మూడింటిలోను రెండవది క్రోధము. ఇదియు గొప్ప దుర్గుణము. కామమువలె నిదియు రజోగుణ జనితమైనది. క్రోధము ప్రవేశించినపుడు మనస్సు కల్లోలముతో గూడి మహావిక్షేపయుక్తముగ నుండును. "కామాత్క్రోధోభిజాయతే ' అనునట్లు సామాన్యముగ క్రోధము కామము నుండియే ఆవిర్భవించుచుండును. కావున క్రోధమును జయించవలెననిన దానికి హేతువగు కామమును తొలగించుకొనవలయును. ఈ రహస్యమే ' క్రోధం కామ వివర్జనాత్ ' అను భాగవతశ్లోకమునందు తెలుపబడినది. క్రోధమునకు కామము బీజము కావున కామము తొలగుటచే క్రోధమున్ను తొలగుచున్నది. కాబట్టి క్రోధజయోపాయము కామనాత్యాగమే అయియున్నది.

ముముక్షువగువాడు క్రోధమునుగూర్చి ఈ క్రింది విధముగ సంబోధించవలయును.

' ఓ క్రోధమా ! ముముక్షువులమైన మాకు నిన్ను జూచినచో ఏ విధమైన భీతి ఉండబోదు. అక్రోధమను సుగుణమును ప్రయత్నపూర్వకముగ

అభ్యసించుచున్న మాకు క్రోధమను నీవు చుక్కెదురు అయినప్పటికిని, నిన్ను జయించుటకు కావలసిన పరికరములన్నియు మాయొద్ద నిలవయుండుటచే నీబోటి వారెందఱు వచ్చినను మాకు దిగులు లేదు. నీవు నీ చుట్టములగు కామము, లోభము, ద్వేషము, రాగము మొదలైన వారందఱిని తీసికొనివచ్చినప్పటికిని మహాత్ముల సాంగత్యము చక్కగా చేసియున్న మాకు నీవేలాటి అపకారమున్ను చేయజాలవు. క్రోధమా ! నీ ప్రతాపము అవివేకులయొద్దనే చెల్లును. వివేకవంతులదగ్గఱ, భగవద్భక్తుల వద్ద నీ ఆటలు సాగవు. నీ పప్పులు వారి వద్ద ఉడకవు. వారు అహోరాత్రములు బహుజాగరూకులై, దైవసంపత్సమేతులై నీబోటి అసురసంపద్రూపులను దఱికి జేర్చకుందురు. అంతియేకాదు, దూరముగ గెంటివేయుదురు కూడను. రామనామము, కృష్ణనామము, శివనామమున్నగునవి సదా జపించుచుండు పరమభాగవతోత్తముల కడ నీపస చెల్లదు. కాబట్టి పలాయనము చిత్తగింపుము. '

ఓ క్రోధమా ! గీతయందు శ్రీకృష్ణ పరమాత్మ నీవు రజోగుణసముద్భవుడవని, జ్ఞానులకు నిత్యవైరివని, నరక ద్వారమని వర్ణించి చెప్పెను. కాబట్టి ఇప్పటికైనను బుద్ధి తెచ్చుకొని ఎవరినీ బాధింపక, ఎక్కడనైనా ఏకాంతమునకు బోయి కాలము గడపుము. భక్తజనులుండు చోటునకు నీవు రానేవద్దు. వచ్చితివా నీకు తగినశాస్తి జరిగియే తీరును. ఏలయనగా, నిన్ను జయించుటకు వారిదగ్గఱ చక్కని ఆయుధములు సమకూడియున్నవి. ఆ ఆయుధము లెవ్వియని అడిగెదవేమో, కొన్నిటిని మచ్చుకు చెప్పెదను వినుము.

(1). ఎవరికైనను క్రోధము వచ్చినచో వెంటనే నవ్వుట.

(2). అందఱును భగవత్స్వరూపులే కాబట్టి ఇక ఎవరి మీద క్రోధము ? అని తలంచుట.

(3). క్రోధముపై క్రోధమును జూపుట.

(4). క్రోధమను మానసికరంగము వచ్చీరాకమునుపే దానిని సాక్షిగ గమనించి తొలగించి వేయుట.

(5). జీవితము క్షణికము కాబట్టి బ్రతికిన కొద్దిరోజులు భగవత్స్మరణచేయక ' ఈ పాడు వికారము లేమి ? ' అని తలంచి సిగ్గుపడుట, ఈప్రకారముగా భక్తజనులు చక్కటి ఆయుధములను సమకూర్చుకొని క్రోధమగు నిన్ను పరిమార్చుటకై సిద్ధముగ నున్నారు. కావున వారి జోలికి పోకుము.

ఈ ప్రకారముగ క్రోధమునకు హెచ్చరిక చేసి ముముక్షువు అద్దానిని దరికి చేర్చరాదు. కోపము కల్లువంటిది. అది మనుజునియందు ప్రవేశించునపుడు అతని స్వరూప స్వభావములే మారిపోవును. ముఖము వికృతమగును. చిత్తము వికలత్వమును జెందును. క్రోధము యొక్క ఉద్రేకము శరీరమునందలి నరముల క్రమమును చెడగొట్టును. సూక్ష్మశరీరముపై ఒత్తిడిని కలుగజేయును. మనస్సునందు కలిగెడు కోపావేశముయొక్క ఫలితము కొద్ది కాలములో ఒకవేళ తగ్గిపోయినను ఆ స్పందనము (Mental wave) కొన్ని రోజులవఱకు, లేక కొన్ని వారములవఱకు లింగశరీరమందు నిలిచియుండును. ఆ పుండు మానుటకు చాలాకాలము పట్టును. ఈ ప్రకారముగ కోపముయొక్క దారుణ ఫలితములను తెలిసికొని విజ్ఞుడగువాడు దానికి ఆహుతి కాకుండ చూడవలయును.

గృహస్థ జీవితం గడుపుతూ సాధన చేయడం కోటలో వుంటూ యుద్ధం చేయడంలాంటిది. సన్న్యాస జీవితం కోట బయట వుండి యుద్ధం చేయడం లాంటిది. శ్రీరామకృష్ణ పరమహంస అనేవారు కోట లోపల వుండి యుద్ధం చేయడం కన్నా కోట బయట ఉండి యుద్ధం చేయడం ప్రమాదకరం. కాబట్టి గృహస్థులు స్వధర్మాన్ని నిర్వర్తిస్తూ ఆధ్యాత్మిక సాధనలను అనుష్ఠించాలి.
(ఏప్రిల్ రామకృష్ణ ప్రభ నుండి)

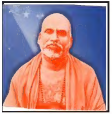

అనన్య భక్తి

(మార్చి తరువాయి)

– శ్రీ సద్గురు మలయాళస్వాములవారు

3. మూడవ భక్తి ముందు చెప్పిన రెండింటికన్న విలక్షణముగా మరి యొకటి గలదు. దీని ననుసరించువాడు అనేకత్వములో ఏకత్వము కనుగొనుటయే అనన్యభక్తి యని తలంచును. అనేక పాత్రలలో జలము నుంచిన అన్నిటిలోను సూర్యప్రతిబింబము ఏలాగున ఒకేవిధముగా గోచరించునో లేక అనేకరకములగు మణులలో ఒకేసూత్రము ఏలాగున వ్యాపించియుండునో అలాగున పిపీలికాది సమస్త ప్రాణికోట్లలోనే గాక, సర్వపరమాణువులలోను గూడ ఆ పరబ్రహ్మమే, ఆ పరమాత్మయే, ఆతనియొక్క యిష్టదైవమే ప్రకాశించుచుండునని కనుగొనును. పాత్రములయొక్క ఆకృతులు అనేక ప్రకారములుగా నుండినను, లేక అనేక విధములగు లోహములతో చేయబడినవి యైనను అనేక వర్ణములతో గూడినవిగా నుండినను అన్నిటిలోను భాస్కరుని ప్రతిబింబము ఒకే విధముగా నుండును గదా ! ఆలాగున సర్వేశ్వరుండు సర్వచరాచరములలో వెలుగుచుండునని తెలిసికొనును. ముందు చెప్పబడిన భక్తులయొక్క భగవత్స్వరూపములన్నియు ఇట్టి సర్వాంతర్యామియైన యీశ్వరుని నుండి గల్గినవి యనియు, ఆ దివ్యమూర్తులన్నియు సముద్రములో నుండి అలలు ఏర్పడినట్లుండుననియు, తరంగములు ఏలాగున సముద్రమున కన్యములు గావో ఆలాగున అఖండదివ్యమూర్తియగు పరమాత్మనుండియే ఈ భక్తులయొక్క దివ్యఉపాసనామూర్తులు గలిగియుండుననియు గోచరించును. ఇది రెండవ భక్తికన్న వేలకొలది రెట్లు విశాలభావముతోను, విశుద్ధగుణములతోను గూడియుండును. పర్వతములనుండి ఏర్పడిన స్రోతస్సు లన్నియు సముద్రములో ఐక్యమగునట్లు ఈ అవతారము లన్నియు

పరబ్రహ్మమునుండి ఉద్భవించినవి యనియు, నదుల నాశ్రయించినవారు క్రమముగా సముద్రమును జేరునట్లు పై పేర్కొనబడిన దైవములలో భక్తి గలిగినను ఆఖరున అందరును ఆ పరమాత్మనే పొందుదురనియు గ్రహింపగల్గును. ఇట్టి భక్తి స్మృతులలోను, ఉపనిషత్తులలో కొన్నిటిలోను పేర్కొనబడియున్నది.

ఇట్టి భావము గలుగని వ్యక్తిగతమైన భక్తియుండిన అనగా పై నిరూపింపబడిన శ్రీశివ, శ్రీకృష్ణ, శ్రీరామ, శ్రీనారాయణభక్తులలో ఒకదానిలో మాత్రమే మోక్షము గలుగునని వాదించెడు శాస్త్రములను క్రోడీకరించి కోట్లకొలది నిరూపింపగలవారై యితరులయొక్క పవిత్రభక్తి మార్గమును ఖండనము చేయదలంచువాడు ఒకవిధమగు భ్రాంతి ఆస్పత్రులలో గల పిచ్చివారలలో చేరిన ఒక్క భ్రాంతుడనియే విజ్ఞానులు గ్రహింపగల్గుదురు. అయితే ఇతడు బోధహీనులైన పిచ్చివారలవంటివాడు కాజాలడు. వీనియొక్క భక్తికి పరిపక్వదశ గల్గునప్పుడు అజ్ఞానావరణములు దహించిపోయి, హృదయ గ్రంథి వీడిపోయి నీటిలో కరిగిన ఉప్పు ఏలాగున నీరైమారునో, ఆలాగున పూర్ణదైవమయమై మారెడు కాలమొకటి వచ్చును. లేక జన్మమొకటి గల్గును. వీరి జీవితము అప్పుడు ధన్యమగును. అప్పుడు పర్వతపంక్తి నుండి పొంగి ప్రవహించెడు నది యేలాగున కట్టలన్నిటిని త్రెంచివేసి అతివేగముగా పరుగెత్తి మహాసముద్రములో ప్రతిబంధములను అనగా హద్దులను భేదించి తీవ్రగతిని పొంది జ్ఞానానందసాగరమయుడగు బ్రహ్మమను తనయొక్క యిష్టదైవమును పొందగలుగును.

నాల్గవది – అన్యముగాక యుండెడి అవస్థనే అనన్యమందురు. అచ్చట అనేకములు లేవు. ఏకమే యుండును. ఆభరణముల నేకములైనను సువర్ణమేకముగాను, యంత్రము లనేకములై యుండినను, ఇనుము ఏలాగున ఏకముగాను, విగ్రహము బహువిధములుగా కనుపించినను కంచు ఒకటిగాను, వస్త్రము లనేకరకములుగా కనుపించినను దూది ఏకముగానుండునట్లు ఒకే దైవముయొక్క ఏకరూపమే యీ కానుపించెడు

అనేక రూపములని గ్రహింపగల్గును. అదే పూర్ణమైన భక్తి. ఇదే యుత్తమమైన యుపనిషచ్ఛ్రుతిపాదితమగు అనన్యభక్తి . ఇదే వేదములయొక్క అంతమనబడు వేదాంతము. లేక వేదాంతసారము. ఇచ్చటికి కాలక్రమముగా పై నుదాహరింపబడిన భక్తిమార్గములనెడి నదీనదము లన్నియు వచ్చిచేరును. ఇది సాగరము, నదీనదములన్నియు ఋజువక్రములై ప్రవహించినను, ఉత్తర, దక్షిణ, పశ్చిమ, పూర్వవాహినులై ప్రవహించినను, చిన్నవి పెద్దవిగా గమించినను, అన్నియు ఈ జ్ఞాన సముద్రములోనికే వచ్చి చేరుచుండును. ఇచ్చట చేరువరకు నిమ్నోన్నతము లనెడు ఉచ్చ – నీచజన్మములెత్తి సుఖదుఃఖము లనుభవించి నిలకడలేక మందమందముగా గాని, తీవ్రముగా గాని ప్రయాణము చేసి వచ్చిచేరును. శ్రమతో నడచివచ్చెడు బాటసారి గమ్యస్థానము చేరి సుఖించునట్లు అనేక జన్మములెత్తి సంసార మరుభూమిలో తాపత్రయాగ్నిచే తపించి ఇచ్చటికి వచ్చెడు జీవులయొక్క శ్రమ అంతరించును. అప్పుడు జీవి అమృతత్వము నొందును. తమస్సులోనుండి ప్రకాశములోనికి ప్రవేశించును. మృత్యువునుండి అమృతములోనికి జొరబడిన వాడగును. అజ్ఞానమునుండి జ్ఞానములోనికి వచ్చిన వాడగును. ఇచ్చట అతని హృదయగ్రంథులన్నియు వీడిపోవును. సంశయములన్నియు అస్తమించును. కర్మకట్టెలన్నియు కాలిపోవును. అపుడు అసత్తునుండి సత్తులోనికి వచ్చినవాడగును. ఈ పదవిని ఉపనిషత్తు లీలాగున వర్ణించుచున్నవి.

భిద్యతే హృదయగ్రంథి శ్చిద్యంతే సర్వసంశయాః ।
క్షీయంతే చాస్య కర్మాణి తస్మి న్ దృష్టే పరావరే ॥
యదా సర్వే ప్రముచ్యంతే కామాయే 2 స్య హృది శ్రితాః ।
అథ మర్త్యో 2 మృతో భవత్యత్ర బ్రహ్మ సమశ్నుతే ॥
ఏకో వశీ సర్వభూతాంతరాత్మా ఏకం రూపం బహుధా యః కరోతి ।
తమాత్మస్థం యే 2 నుపశ్యంతి ధీరాస్తేషాం సుఖం శాశ్వతం నేతరేషామ్॥

దీని అర్థము లన్నియు పై చెప్పిన వానిలో అంతర్భూతములై

యున్నవి. ఇచట శ్రీ బుద్ధదేవుడు కనుగొనిన నిర్వాణపదవి ఇదే యని గోచరించును. ఇచ్చటనే శ్రీ శంకరులు ఉపదేశించిన అద్వయ బ్రహ్మాభావమని బోధ గలుగును. ఇచ్చటనే శ్రీరామానుజులువారును, శ్రీ మధ్వులును తెలిపిన పరమపద మని అవగాహనము గలుగును. శాస్త్రములను మాత్రము పరిశీలించినవారలు వీనిలో కొన్నిటిని పరమపదవు లని నమ్మకపోవచ్చును. అయితే వానిని బోధించిన మహాపురుషు లందరును దుఃఖమును దాటినవారలే. వారుపదేశించినదే పరమకాష్ఠయనియు, జీవులకు అంత్యప్రాప్యమనియు, కేవలము దుఃఖరహిత పరమానంద పదవియనియు నమ్మియుండిరి. బ్రహ్మమతస్థులయొక్క బ్రహ్మముగూడ ఈ దైవపదవియే యని జ్ఞానము గల్గును. ఆర్యసామాజికులయొక్క యీశ్వరప్రాప్తియు ఈదైవస్థలమే యని జ్ఞప్తిలో గనుగొనగల్గును. అచల సాంప్రదాయులయొక్క అచలమున్ను పరిపూర్ణవాదులయొక్క వాదభేదరహితమున్ను ఇదియే యని బోధగల్గును. ఇచ్చోటనే శూన్యవాదులయొక్క దృశ్యశూన్యపదవి యని గూడ తెలియనగును. యోగులయొక్క నిర్వికల్ప సమాధి నిలయమును ఇచ్చోటనే అగును. ఇచ్చోటికి వెళ్ళునపుడే కురుడు కొబ్బరిపీచు నుండియు, చిప్పనుండియు స్వయముగా వేరుపడునట్లు ప్రకృతినుండి ఆత్మ వీడిపోవుచుండును. చింతకాయ పండునప్పుడు దానియొక్క తోడునుండి వదలిపోవునట్లు, మాయోపాధి నుండి యీ ఆత్మ విముక్తిపొందును. ఇచ్చో సర్పము కాలపరిపక్వత వచ్చునప్పుడు కుబుసమును విడుచునట్లు అజ్ఞానమనెడు ఆవరణమును మెల్లమెల్లగా ఈ ఆత్మ దైవమయమై విడిచిపెట్టును. సమయము సరిగా వచ్చునప్పుడు పండు చెట్టు నుండి స్వయముగా ఊడిపడునట్లు అనాది మాయావృక్షము నుండి ఈ ఆత్మ స్వయముగా విముక్తినొందును. అగ్నిలో వేసి తిత్తితో ఊదబడెడు లోహము లన్నియు ఏలాగున క్రమక్రమముగా అగ్నిమయముగా మారునో అట్లు దృక్కగు ఈ యాత్మయందు దృశ్యములగు దేహేంద్రియములన్నియు ఆత్మమయమై మారుచుండునది కనుగొనవచ్చును. అగాధజలములో

పడవేసిన ఉప్పుబొమ్మ చిన్నచిన్నగా కరిగి కరిగి జలమయమై పోవునట్లు ధ్యేయమగు దైవాకారమై మారునట్లు గోచరించును.

ఓహో ! ఎంతసుఖము. ఓహో ! ఇది అమృతఘనీభూతముగదా ! ఓహో ! యేమి మాధుర్యము ! ఎట్టి అద్భుతము ! ఓహో ! ఇది అమృత సాగరమా ! లేక జ్ఞానగిరియా ? ఓహో ! ఇచ్చట మనస్సు మననము చేయజాలక నిలిచిపోవుచున్నదే ! ఇచ్చట బుద్ధి నిశ్చయము జేయనొల్లక నిశ్చేష్టత్వము నొందుచున్నదే ! ఇచ్చట చిత్తము చింతనము చేయజాలక సంకోచించు చున్నదే ! ఇచ్చట అహంకారము, అహంకరింపజాలక సో 2 హంపరమగుచున్నదే ! ఇదియేమి యాశ్చర్యము ! ఏమి మహిమ ! ఇచట నాయొక్క మనస్సు అహంకరించియుండు పోలీసు సబ్ ఇన్స్పెక్టరు సూపరింటెండెంటు దగ్గర వినయుడై నిలుచునట్లు వినమ్రమైపోవుచున్నదే! ఇచట నా మనస్సు మదపుటేనుగు సింహము సన్నిధిలో అణగినట్లు అణగిపోయినదే ! ఇచట నాయొక్క ఆశలన్నియు త్రాచుపాములు గరుత్మంతుని దృష్టిలో పడిపోయినట్లు, పడిపోయినవే ! పరిపరివిధములుగా దృశ్యములపై పరుగెత్తెడు వృత్తులన్నియు, సివంగిని చూచిన జింకలవలె నిశ్చేష్టములై నిలిచినవే ! ఇచ్చట అనేక యంత్రోపయంత్రములతో తిరుచుచుండు చక్రములన్నియు, యంత్రముల క్రియలన్నియు, ఇంజన్ నిలిపిన ఆగిపోవునట్లు స్థూలసూక్ష్మకారణములనెడు శరీరత్రయమును, దానియొక్క క్రియలనెడు సంసార చక్రములన్నియు వానియొక్క గుణములనెడు కృత్యములన్నియు ఆగిపోయినవే ! ఇచ్చట నా యొక్క అజ్ఞానము శుష్కతృణపుంజము, మండుచుండు మహాగ్నిలో కాలునట్లు కాలుచున్నదే ! ఇదేమి చిత్రము ! ఇచట కర్పూరము అగ్నిలో జ్వలించునట్లు, కర్మలన్నియు కాలికాలి కనుమరుగై పోవుచున్నవే ! పంచదార నీటిలో కరుగునట్లు నాయొక్క దృశ్యమంతయు దైవమయమై దృక్కుగా మారుచున్నదే! సూర్యుడుదయించునప్పుడు చీకటి కనపడనట్లు నాకు అవిద్యగానుపించుట లేదే ! కొలిమిలో వేసిన లోహఖండములన్నియు, తోలుతిత్తిచే ఊదునప్పుడు

అగ్నిమయమై ప్రజ్వలించునట్లు నా యింద్రియములన్నియు ఈశ్వరమయములుగా మారుచున్నవే ! ఇది యేమిచిత్రము ! ఇచట తైలము నశించిన దీపము స్వయముగా ఆరిపోవునట్లు, మాయొక్క దృశ్యవాసనలన్నియు నశించుచున్నవి. ఇచట బాడబాగ్ని సముద్రజలమును ఇంకింపజేయునట్లు ప్రకృతి యంతయు పరమపురుషుడుగా మారుచున్నదే! ఇచట దావాగ్ని అడవిని గాల్చునట్లు నాయొక్క మనోభావన లన్నియు మాయమైపోవుచున్నవే ! ఓహో ! ఇదియేమి చిత్రము !

ఇచట ఘనీభూతమగు మేఘము వర్షించిపోయిన తర్వాత ఆకాశము నిశ్శబ్దముగాను, నిర్మలముగాను ఉన్నట్లు నాయొక్క హృదయాకాశము నిర్మలముగాను, నిశ్శబ్దముగాను ఉన్నది ! ఇచట గాలిలేని స్థలములో దీపమువలె నాయొక్క స్వరూపసాక్షాత్కార జ్ఞానదీపము కదలక నిలుచుచున్నది. చిత్రములో వ్రాసిన బొమ్మలవలె నా దేహేంద్రియము లన్నియు నిలిచిపోవుచున్నవి.

ఇదియేమి యాశ్చర్యము. ఏమి నాకు ప్రాణము లేదా ! నాదేహమిట్లు స్తంభించిపోవుటకు కారణమేమి ? విచిత్రముగా గానుపించుచున్నదే ! ఇదియేమి ? కట్టెలు నశించిన అగ్ని స్వయముగా చల్లారిపోవునట్లు నా మనస్సంస్కారము లన్నియు భస్మమై పోవుచున్నవి. అలలుడిగిన గంభీర సముద్రమువలె సమస్త చలనములుడిగి నేను ఆత్మభావనయందు నిలుకడగల్గి యున్నాను. ఇప్పుడు గదా నేను నేనై యున్నాను !

ఓహో ! ఇదియేమి భాగ్యము ! ఈశ్వరకృపయా ? గురుమహారాజు కరుణయా ? లేక నాయొక్క పురాకృత పుణ్యపరిపాకమా ? ఓహో ! ఆశ్చర్యము! పరమాశ్చర్యము ! ధన్యో 2 స్మి ! కృతకృత్యో 2 స్మి ! ఆహా ! ఈ లోకము గూడ ధన్యము ! ఆత్మసోదరులారా ! మీరందరును ధన్యులు ! దైవాత్మస్వరూపులారా ! పరమాత్మ స్వరూపులగు సోదరీ మణులారా ! మీరు ధన్యులు. పక్షివర్గములారా ! మీరు ధన్యులు ! మృగసమూహములారా ! మీరు ధన్యాత్ములు ! వృక్షలతా గుల్మములారా ! మీరు ధన్యులు ! వనపర్వత సాగరములారా ! మీరును ధన్యులే !

ఎవడు బ్రాహ్మణుడు ?

మూలం — అనువాదం

బుద్ధుని ధర్మపదం — బ్రహ్మచారి ఆనందమోహన్

యస్సపారం అపారంవా - పారాపారసంనవిజ్జతి ।
వీతద్దరం విసఞ్ఞుత్తం తమహం బ్రూమిబ్రాహ్మణమ్ ॥ (పాలి)

1. యస్యపారం అపారం వా పారాపారం న విద్యతే ।
వీతదరం విసంయుక్తం తమహం బ్రవీమి బ్రాహ్మణమ్ ॥

తా ॥ ఈవలి తీరమును (త్వక్ (చర్మం) చక్షు (కన్ను) శ్రోత్ర (చెవి)జిహ్వా (నాలుక) ఘ్రాణము (ముక్కు) లనే ఇన్ద్రియముల తీరమును) ఆవలి తీరమున్ను (శబ్ద స్పర్శ రూప రస గంధములనే విషయముల తీరమును), ఉభయ తీరములను (నేను, నాది అనే భావములు అహంకార మమకారముల ఒడ్డును) దాటినవాడును (నేను, నాది అనే భావములు నశించిన వాడును) అనగా విషయవికారములు లేనివాడును, ఆసక్తి లేనివాడును అగు వానిని నేను బ్రాహ్మణుడందును.

2. యస్సకాయేన వాచాయ మనసా నత్థి తుఃఖదుకుతం ।
సంవుతంతీహి ఠానేహి తమహం బ్రూమి బ్రాహ్మణమ్ ॥ (పాలి)
యస్య కాయేన వాచా మనసా నాసి దుష్కృతమ్ ।
సంవృతం త్రిభిఃస్థానైః తమహం బ్రవీమి బ్రాహ్మణమ్ ॥

తా ॥ మనోవాక్కాయములచే పాపం చేయనివాడు, మనోవాక్కాయముల సంయమనము కలవానిని నేను బ్రాహ్మణుడందును.

3. న జటాహి నగోత్తేహి న జచ్చాహోతి బ్రాహ్మణో ।
యమ్హి సచ్చ ఇచ్ఛధమ్మో చ సో సుచీ సో బ్రాహ్మణో ॥
నజటాభిర్నగోత్రై ర్నజాత్యా భవతి బ్రాహ్మణః
యస్మిన్ సత్యం చ ధర్మశ్చ సశుచిస్స చ బ్రాహ్మణః ॥

తా ॥ జడలచేగాని (వెంట్రుకలు జడలు కట్టి సంతమాత్రం చేతగాని), గోత్రముచేగాని, జన్మచే గాని, ఎవడును బ్రాహ్మణుడు కాజాలడు. ఎవనియందు సత్యము, ధర్మమున్ను ఉండునో అతడే పవిత్రుడు, బ్రాహ్మణుడున్ను.

4. అక్కోసం బధబద్ధఇచ్ఛ అదుట్ఠొఎఓ యోతితిక్ఖతి ।
ఖన్తిబలం బలానీకం తమహం బ్రూమిబ్రాహ్మణమ్ ॥ (పాలీ)
అక్రోశన్ పథబన్ధంచ అదుష్టో యస్తితిక్షతి ।
క్షాన్తిబలం బలానీకం తమహం బ్రవీమి బ్రాహ్మణమ్ ॥

తా ॥ చిత్తాన్ని కలుషితం చేయక, ఇతరుల నిందావాక్యాలను, ప్రహారాలను సహించుకొనువాడు,క్షాన్తి (ఓర్పు) అను (సైనిక) బలము గలవానినే నేను బ్రాహ్మణుడందును.

5. అక్కోదనం వతవన్తం సీలవన్తం అనుస్సదమ్ ।
దన్తం అన్తిమసారీరం తమహం బ్రూమి బ్రాహ్మణమ్ ।
అక్రోధనం వ్రతవన్తం శీలవన్తం అనుశ్రుతమ్
దాన్తం అన్తిమశారీరం తమహం బ్రవీమి బ్రాహ్మణమ్ ॥

తా ॥ కోపం లేనివాడు, వ్రతనిష్ఠుడు, శీలవంతుడు, బహుశ్రుతుడు (అనేక శాస్త్రాలను అధ్యయనం చేసినవాడు), సంయమము గలవాడు, అన్తిమ శరీరం (ఆఖరు జన్మ) గలవానిని బ్రాహ్మణుడు అని నేను చెప్పుచున్నాను.

6. గంభీరప్రజ్ఞం మేధావినం మార్గామార్గస్యకోవిదమ్ ।
ఉత్తమార్థమనుప్రాప్తం తమహం బ్రవీమి బ్రాహ్మణమ్ ॥

తా ॥ గంభీర ప్రజ్ఞగలవాడు, మేధా సంపన్నుడు, మార్గామార్గముల (కర్తవ్యాకర్తవ్యముల) నెఱిగినవాడు, ఉత్తమ వస్తువగు సత్యమును పొందిన వానిని బ్రాహ్మణుడని నేను చెప్పుదును.

జ్ఞాన సుధ

మూలం శ్రీ సర్పభూషణ శివయోగి వారు

అనువాదం : పూజ్యశ్రీ శంకరానందగిరి స్వాములవారు

ఉమామహేశ్వర పీఠాధిపతులు

అవతారిక : జగత్తు నందలి ప్రతియొక కార్యమునకు నిమిత్తోపాదాన సహకారి కారణములనెడి మూడు కారణములు యుండగా ఈ జగద్రూప కార్యమునకు శివుడనెడి ఒక్క వస్తువే కారణమని చెప్పుట ఎట్లనిన – అతడు అభిన్ననిమిత్తోపాదాన కారణమై యున్నాడని దృష్టాంత పూర్వకముగా దెలుపుచున్నారు.

14. యథా సరీసృష్టి పటం గుణోదరః
స్వమేవ కుర్వన్ భువి కారణత్రయమ్ ।
తథైక ఏవ శ్రుతిచూడ బోధితో
జగంతి సూతే స సనాతన శ్శివః ॥

ప్రతిపదార్థం :– భువి = లోకమునందు, గుణోదరః = సాలెపురుగు, స్వమేవ = తననే, కారణత్రయం = నిమిత్త, ఉపాదాన, సహకారి కారణములుగా,కుర్వన్ = చేసికొని, పటం = జాలమును, యథా =ఎట్లు, సరీసృష్టి = సృజించునో, తథా = అట్లే, శ్రుతిచూడబోధితః = శ్రుతిశిరః (ఉపనిషత్తులు) ప్రతిపాద్యుడైన, సః సనాతనః = ఆ పురాణ పురుషుడగు, శివః = శివుడు, ఏకః ఏవ = ఒక్కడే (ఇతర కారణములు ఏవియు లేకనే) జగన్తి = బ్రహ్మాండములను, సూతే = సృజించును.

సాలెపురుగు తాను అల్లునట్టి వలకు తన బొడ్డునుండియే కలిగెడి దారముచే ఉపాదాన కారణమై, జాల నిర్మాణ జ్ఞానముచే నిమిత్త కారణమై యుండునట్లు పరమేశ్వరుడు (మాయోపహితమైన బ్రహ్మము) జగన్నిర్మాణమున అభిన్న నిమిత్తోపాదాన కారణమై యున్నాడని అభిప్రాయము.

అవతారిక : – కరణకర్త ృత్వము, సంకల్ప కర్త ృత్వము, సన్నిధాన కర్తృత్వము అను వీనియందు శివుడు నిరవయవుడైనందున మొదటి రెండు కర్త ృత్వములతనియందు చెప్పుటకు వీలులేదు. అయితే సన్నిధాన కర్తృత్వము మాత్రము గలదని తెలుపుచున్నారు.

15. కులాల కరణాద్ఘటః స్వరివ విశ్వకర్మ స్మృతేః
నృకృత్య మినసన్నిధే ర్లగతి తత్ర పూర్వద్వయమ్ ।
ప్రయత్నజటిలం పరం తదవకేశీత్యగ్రైరిదం
జగజ్జనన కర్మణి ప్రతినిధీయతే బ్రహ్మణా ॥

ప్రతిపదార్థం :– కులాల కరణాద్ఘటః ఇవ= కుమ్మరివాని ఇంద్రియ వ్యాపారం వలన కుండ అయినట్లు, విశ్వకర్మ స్మృతేః స్వః ఇవ= విశ్వకర్మ యొక్క సంకల్పమువలన స్వర్గమైనట్లు, ఇన సన్నిధేః నృకృత్యం లగతి = సూర్యుని సన్నిధానంచే మానవుల వ్యవహారం జరుగుచున్నది. తత్ర పూర్వద్వయం ప్రయత్న జటిలం = ఈ మూడువిధములగు కారణములందు మొదటి రెండును ప్రయత్నంతో సంబంధపడియున్నవి. తత్పరం = ఆ తరువాతది (మూడవదగు సన్నిధాన కర్త ృత్వము) అవకేశి = ఫల (ప్రయత్న) రహితము, జగత్ జనన కర్మణి = ఈ బ్రహ్మాండముల యొక్క సృష్టి వ్యాపారమునందు, బ్రహ్మణా = పరమేశ్వరుని చేత, ప్రతినిధీయతే = మారుగా (సన్నిధాన కర్తృత్వము) చేయబడుచున్నది. ఇతి = అని, ఇట్లు ఇదం = ఇది, అగ్రైః = పెద్దల చేత, ఉక్తం = చెప్పబడినది.

తా॥ కులాలుని (కుమ్మరి) యందువలె పరమాత్మయందు కరణ

కర్తృత్వమును చెప్పినచో కులాలుని (కుమ్మరి) భంగి పరమాత్మ ఉత్పత్తి నాశములు గలవాడై యుండవలసి వచ్చును. విశ్వకర్మ సంకల్పముచే స్వర్గము రచింపబడినట్లు పరమాత్మయందు సంకల్ప కర్త ృత్వమును చెప్పిన జీవత్వదోషమాపన్నమగును. ఇక కర్త ృత్వమే లేదనిన సృష్టి ప్రసంగమే అసంగత మగును. అను శంకలను పురస్కరించుకొని సమాధానం చెప్పుచున్నారు. అయ్యా పరమాత్మయందు కులాలునియందువలె కరణ కర్త ృత్వమును గాని, విశ్వామిత్ర విశ్వకర్మ ఇత్యాదులందు వలె సంకల్ప కర్తృత్వమునుగాని మేము చెప్పుటలేదు. కాని సూర్యునియందువలె సన్నిధాన కర్తృత్వమును చెప్పుచున్నాము. అది యెట్లన- ఇచ్ఛాప్రయత్నములు లేకయే సూర్యుని సన్నిధాన మాత్రమున లౌకిక వైదిక సమస్త వ్యవహారములు లోకమునందు జరుగుచున్నట్లు శివుని సన్నిధాన మాత్రమున ప్రకృతి యందు సృష్టి వ్యవహారము నడచుచున్నదని భావము. " మయాధ్యక్షేణ ప్రకృతిః సూయతే సచరాచరమ్" అని స్మ ృతి.

భగవంతుణ్ణి తెలుసుకోకుండా జీవించేవారు మట్టి గోడలతో కట్టిన ఇంట్లో నివసించే లాంటి వారు. మిణుకు మిణుకుమనే కొద్దిపాటి వెలుగులో వారు కేవలం ఇంటి లోపలి ప్రదేశాన్ని మాత్రమే చూడగలుగుతారు. కానీ జ్ఞానాన్ని సముపార్జించుకొని భగవంతుణ్ణి సాక్షాత్కరించుకొన్న తరువాత సంసారంలో జీవించేవారు అద్దాల మేడలో నివసించే వారి లాంటివారు. వారు ఇంటి లోపలా చూడగలరు, బయట వస్తువును కూడా చూడగలరు. ఏది మంచిది ? ఏది చెడ్డది ? ఏది నిత్యం, ఏదనిత్యం అని ఎంతో స్పష్టంగా చూడగలరు.

- శ్రీ రామకృష్ణ పరమహంస

అక్క మహాదేవి అనుభవామృతం

తెలుగు సేత - డా ॥ శ్రీ కరిబసవరాజేన్ద్ర మహాస్వామి

45. చెన్నమల్లికార్జునా ! నీ కరుణ అత్యంత శ్రేష్ఠమైనది. అది పాలులో నీరు కలిపినట్లు నన్ను నీ స్వరూపంగా మార్చేస్తుంది. నీ కరుణ అపార శక్తివంతమైనది. నీవు అనుగ్రహిస్తే చీమ కూడా శ్రీ రుద్రరూపము ధరిస్తుంది. శివానుగ్రహము పొందినవాడు శివ స్వరూపుడౌతాడు.

47. శ్రీ గురులింగదేవుడు శివదీక్ష చేసినపుడు వారి పవిత్రమైన హస్తములను నా మస్తకముపై వుంచినాడు. అప్పుడు నా పుట్టుకచావులు నాశనమైనాయి. గురు అనుగ్రహమైతే మళ్లాజన్మలేదని శాస్త్రములు చెప్పుచున్నాయి. ఒక జ్యోతినుంచి ఇంకొక జ్యోతి వెలుగునట్లుగా గురుకృపతో గురువైనాను. శిష్యుని శిరస్సులో వున్న చిత్ చైతన్యాన్ని శివలింగ స్వరూపంగా చేసి నా హస్తములో కరుణించినాడు. అదేవిధంగా మనసు అనే మంటపములో ప్రాణలింగము ప్రతిష్ఠించి అనుగ్రహించినాడు. ఆ ప్రాణలింగమే జ్ఞానమనే మంటపములో భావ లింగమై పరిణమించును. అలాగే మనస్సులో ప్రాణలింగ మున్నదని ఇష్టలింగాన్ని తీయకూడదు. ఇష్టలింగము అకస్మాత్తుగా దూరమైతే ఆత్మహత్య చేసుకొనకూడదు.

48. కర స్థలములో వచ్చినటువంటి ఈ ఇష్టలింగము సత్‌చిత్ ఆనందస్వరూపము. అటువంటి లింగదాత నిత్య పరిపూర్ణమైన నాభక్తికి మెచ్చి ముక్తి ఇవ్వడానికి నా యింటికి నడచి వచ్చినాడు. అప్పుడు జయజయగురవే, హరహర శంకర గురవే పరమగురవే నమో నమో, చెన్నమల్లికార్జునమనే ఇష్టలింగమును నాకు కరుణించిన గురువుకు అనంతానంత ప్రణామములు.

49. చెరువులోని నీరు అంతా ఆరిపోయి కేవలము బురద మాత్రము మిగిలినిపుడు నది ప్రవహించి వచ్చితే ఏవిధంగా సంతోషమౌతుందో, మరియు నీళ్ళు లేక చెట్లు వాడిపోయే సమయంలో వర్షము కురిస్తే ఆ చెట్లు పచ్చగా శోభించును. ఈ రోజు నాకు ఇహలోక సంపత్తులు, పరలోక గమ్యము దొరికినట్లయింది. ఎంతో ఆనందమైనది ఊహించలేకపోతున్నాను. గురుపాదములు దర్శించి ధన్యుడనైతిని. గురునాథుడు పరమ హితైషి. ఆయనే పెద్ద తనములోనే లింగదేవుడై వరుడైనాడు నేనే వధువైనాను. జనానికి తెలిసేటట్లుగా అసంఖ్యమైన శివభక్తులే తల్లిదండ్రులైనారు. సమాన గుణస్థుడైన చెన్నమల్లికార్జునుడే భర్త అయినాడు. లోకబంధువులు నాకు సంబంధీకులు కారు.

52. సద్గురు పాదోదకముతో స్నానము చేసేది నాకు మంగళస్నానము. విభూతి ధారణయే పసుపులేపనము. దిగంబరమే దివ్యాంబరము । శివభక్తుల పాదధూళియే గంధలేపనము రుద్రాక్షలే నా శరీరముపై ధరించు ఆభరణములు. శివశరణుల పాదములకు శరణమనేదే బాసింగము. చెన్నమల్లికార్జునునితో వివాహమయ్యే కన్యకు ఈ అలంకారములే శృంగారములు. లౌకిక భర్తని సంతోష పరచాలంటే లౌకిక ఆ భరణములు కావాలి. అలౌకిక భర్త అనుగ్రహానికి ఈ పైన తెలిపిన అలంకారములే శృంగారములు.

55. గురుకరుణతో లింగము ప్రాప్తము అయినది. లింగపూజాఫలముతో జంగముడి ఆగమనము అయినది. జంగమదేవుని కృపవలన పాదోదక ప్రసాదములు లభించినవి. ఈ విధముగా గురు కరుణతో లింగ, జంగమ, పారోదక, ప్రపాదమను నాలుగు సంపదలు దొరికినవి. మరియు సజ్జన, సద్భక్తుల సాంగత్యము వలన సద్గోష్ఠి దొరికినది. నీవు పుట్టినపుడే సద్గురు నాథుడు నాకు విభూతి ధరించి, శివలింగమును ప్రసాదించినాడు. నా జన్మము సార్థకమైనది.

ధర్మపదం కథలు
అనాథ పిండకుని కుమారుడు

తెనుగు – బోధ చైతన్య

రాజ్యాలేలే రాజులు కూడా అసూయ పడదగినంత ధనవంతుడు అనాథపిండకుడు. ధనం సంపాయించడంలో అతనికి మించినవాడు లేడు. వ్యయం చేయడంలోనూ అతనికి మించినవాడు లేడు. భోగానికి గానీ ధర్మానికిగానీ వినియోగింపబడక ఊరక కూడబెట్టబడే ధనం మట్టితో సమానమని అతని భావన. బుద్ధుని చూచిన తరువాత అతని ధనవ్యయం ఎక్కువ భాగం ధర్మవ్యయం క్రిందనే మారింది.

బౌద్ధభిక్షువులను ఆహ్వానించడం, ఉపన్యాస కార్యక్రమాలు పెట్టించడం, ఊరి జనాన్నంతా రమ్మని స్వయంగా పోయి పిలవడం ఇలాంటి పనుల్లో తలమునకలౌతున్నాడు. " ఈ రోజు మహాకాశ్యపులవారి ప్రసంగం ఉంటుంది. ఆయన బుద్ధుని ప్రధాన శిష్యుల్లో ఒకడు. ఆయన ఉపన్యాసం వింటుంటే ఈ లోకమే మరచిపోతాము " అని ఒకవీధిలో కొందరినుద్దేశించి అనాథపిండకుడు ఉత్సాహంగా చెప్పుకుపోతుంటే ఒకడు అడ్డు తగిలి " అయ్యా శ్రేష్ఠిగారూ, ఆ ఉపన్యాసాలకు ఊరి జనమంతా ఎందుకులెండి ? తమ కుమారరత్నానికి ఒకడికి పెట్టించండి ఆ సభ, చాలు. దానివల్ల ఈ ఊరు బాగుపడితే అదే మాకు పదివేలు " అన్నాడు.

అనాథపిండకుని కుమారుడు కాలనాథుడు. ఆ ఊరిలోని అల్లరి యువకులకు నాయకుడు. ఎప్పుడూ వాహనాల మీదే తిరుగుతుంటాడు. ముందు మూడు వాహనాలు, వెనుక ఐదు వాహనాలు, మధ్యలో కాలనాథుడి వాహనం. అమిత వేగంతో వీధుల్లో తిరుగుతుంటాడు. రాజాధికారులు కూడా అతని అల్లరి చూసీ చూడనట్లుగా పోతుంటారు. ఆ రాజ్యానికి కాబోయే రాజు ఇతని స్నేహితుడు. కనుక కాలనాథుడు ఆడింది ఆట, పాడింది పాటగా చెల్లిపోతున్నది. అతణ్ణి ఏమి అని అడిగే సాహసం ఎవరూ చేయడం లేదు.

కాలనాథుడు చేసే ఇంత రాచకార్యానికి ధనం లేకపోతే కుదరదు. జట్టుగాళ్లను అదే పనిగా మేపాలి. వారి విలాసాలకు, వినోదాలకు, విహారాలకు ధనాన్ని నీళ్లప్రాయంగా ఖర్చు చేయాలి. కాలనాథుడు ఇందులో ఏమీ తీసిపోలేదు. కానీ అతనికి స్వంత సంపాదనంటూ ఏమీ లేదు. అనాథపిండకుని దగ్గరనుండే తన దిన ఖర్చులకు వందలు వేలు తీసుకొని పోయేవాడు.

“ నాన్నా ఈ రోజు యువజనమండలి సాహిత్య గోష్ఠి పెట్టుకొన్నాము. ఓ నూరు వరహాలు అవసరమౌతుంది ” అన్నాడు కాలనాథుడు. వీధిలో నిన్న విన్న వెటకారం మాటలు అనాథపిండకుని చెవుల్లో ఇంకా గింగురుమంటున్నాయి. “ బాబూ, ఈ రోజు నుండి ఒక నియమం పెట్టుకున్నాను. 'ఊరక డబ్బు ఎవ్వరికీ ఇవ్వరాదని'. నీకు నూరు వరహాలు రోజూ కావాలి. కనుక ఒక పని చేయి. బౌద్ధ విహారానికి రోజూ వెళ్ళి వచ్చే పని చేస్తాండు. ఆ పనికి నూరు వరహాలు రోజూ ముట్టజెప్పుతాను” అన్నాడు అనాథపిండకుడు.

కాలనాథుడికి బౌద్ధభిక్షువులంటే ఏమాత్రం గౌరవం లేదు. 'శరణం గచ్ఛామిగాళ్ళు ' అని ఎగతాళి చేస్తుంటాడు. అయినా ఇప్పుడు దిన ఖర్చులకోసమైనా బౌద్ధ విహారానికి వెళ్ళిరాక తప్పదు. వాహనం మీద బయలుదేరాడు.

“ విహారానికి వెళ్లి వచ్చాను నాన్నా ఏదీ డబ్బులు ” అని తండ్రిని అధికారిక స్వరంతో అడిగాడు. “ నీవు బౌద్ధ విహారానికి వెళ్లి వచ్చావో వేశ్యా గృహానికి వెళ్ళి వచ్చావో నాకెలా తెలుస్తుంది ? వెళ్లి వచ్చిన దానికి గుర్తుగా బుద్ధుని ప్రవచనాల్లో ఒక దానిని ఒప్పజెప్పి అర్థం వివరించి చెప్పగలిగావంటే నూరేమిటి వేయి వరహాలు రోజుకిస్తాను వెళ్లు ” అన్నాడు తండ్రి.

కాలనాథుడు మళ్లీ విహారానికి వెళ్లాడు. అక్కడ బుద్ధుని ప్రవచనం సాయంకాలం జరుగుతుందని తెలిసింది. అంతదాకా అక్కడే వేచి ఉండి ఉపన్యాస సమయానికి, ముందు వరుసలో కూర్చున్నాడు. బుద్ధవచనాన్ని

ఏకాగ్రంగా విన్నాడు. బుద్ధుడు అర్థంగాని అయోమయ ప్రసంగం చేయడం లేదు. ఎంత మందమతికైనా చక్కగా అర్థమయ్యే రీతిలో పరమ గంభీరమైన విషయాలను బోధిస్తున్నాడు. అంగులీమాలుండంతటివాడు బుద్ధుని వాగమృత ప్రవాహంలో కొట్టుకొనిపోగా కాలనాథుడొకలెక్కా ? అతడు ఆ రాత్రి ఇంటికి కూడా వెళ్లలేదు. విహారంలో ఒకమూల కూర్చొని తాను విన్న పరమ సత్యాలను ధ్యానం చేస్తూ ఉండిపోయాడు.

మరునాడు అనాథపిండకుని ఆహ్వానం మన్నించి అతని ఇంటికి బౌద్ధసంఘమంతా కదిలింది. కాలనాథుడూ వారితోనూ కలిసి ఇంటికి బయలుదేరాడు. వారికి చేయవలసిన పూజా సత్కారాలన్నీ అయ్యాక తన కుమారుని సంగతి అనాథపిండకునికి జ్ఞాపకం వచ్చి అతని వైపు చూచాడు. ఒక వృద్ధ భిక్షువుకు చాలా వినయంగా విసనకఱ్ఱను విసురుతూ సేవించడం కనబడింది. “ హమ్మయ్య, బుద్ధిమంతుడు అయ్యా” డనుకొని వేయి వరహాల సంచిని అతనికివ్వబోయాడు. “ నాన్నగారూ ఆ సంచిన మీదగ్గరే ఉంచండి. నేను నిన్న విన్న బుద్ధవచనానికి వెలకట్టుతున్నారు. మీ మొత్తం ఆస్తి అంతా ఒకచోట కుప్పపోసి తూచినా బుద్ధుని ఒక్క వాక్యానికి సమం కాజాలదు. వేయివరహాలు ఎరజూపి నన్ను సంసారకూపం నుండి పైకి లాగి బుద్ధుని పాదపద్మాల ముందు పడవేశారు. ఆ ఒక్క మేలు చాలు, ఇంత మేలు లోకంలో ఏ తండ్రీ ఏ తనయుడికీ చేసి ఉండలేదు ” అన్నాడు.

అనాథపిండకుడు పరమానందభరితుడై బుద్ధుని పాదపద్మాలకు మళ్లీ మోకరిల్లాడు. “ అనాథపిండకా, లెమ్ము. ఇప్పుడు నీ కుమారుడు స్రోతాపత్తి ఫలాన్ని పొందినవాడైనాడు. అతని విషయంలో నీకిక విచారం వలదు ” అని క్రింది శ్లోకాన్ని పఠించాడు.

పృథివ్యా ఏకరాజ్యాత్ స్వర్గస్య గమనాద్ వా
సర్వలోకాధిపత్యాద్ వా స్రోతాపత్తిఫలం వరమ్ 13-12

పృథివియందు ఏకచ్ఛత్రాధిపత్యం కంటెనూ, స్వర్గంలో ఇంద్రపదవి కంటెనూ, సర్వలోకాధిపత్యమైన బ్రహ్మపదవి కంటెనూ స్రోతాపత్తి ఫలము గొప్పది.

శ్రీ బుద్ధభగవానుడు
సద్గురు మహర్షి శ్రీ మలయాళస్వామి

- రచన శ్రీమతి బొప్పన అరుణాదేవి, హైదరాబాదు

సంచారము

బుద్ధుడు

కపిలవస్తును వదిలిన సిద్ధార్థుడు మగధరాజధాని రాజగృహం చేరుకున్నాడు. బింబిసారుడు మగధరాజ్యానికి పాలకుడు. ఇంటింటికి తిరిగి భిక్ష స్వీకరించేవాడు సిద్ధార్థుడు. నగరంలో సంచలనం కలిగిస్తున్న మహనీయుడు ఎవరని బింబిసారుడు ఆరాతీసి అతను శాక్యవంశపు రాజకుమారుడని ప్రపంచాన్ని త్యజించి భిక్ష తెచ్చుకొని జీవిస్తున్నాడని తెల్సుకొని చలించిపోయాడు. అతని దర్శనానికి వెళ్ళి వినయంగా నమస్కరించి, తన రాజ్యాన్ని స్వీకరించమని కోరాడు. సిద్ధార్థుడు చిరునవ్వుతో అతని దానాన్ని తిరస్కరించి, "ముక్తి కోసం రాజ్యం వదలి వచ్చినవాడిని. స్వేచ్ఛగా సంచరిస్తున్నాను. బంధనాలు వద్దు. సిద్ధి పొందిన తర్వాత తిరిగివస్తాను " అని వాగ్దానం చేసి సెలవు తీసుకొన్నాడు.

బ్రహ్మజ్ఞాన సంపన్నులయిన బ్రాహ్మణ గురువులయిన అలారుడు, ఉద్ధకుడు ఆ కాలంలో ఉద్ధండ పండితులు, తత్త్వజ్ఞానులు. సిద్ధార్థుడు వారిని ఆశ్రయించి కర్మసిద్ధాంతాన్ని, పునర్జన్మ సిద్ధాంతాన్ని తెలుసుకొన్నాడు. మంత్రాలు, నివేదనలు, సమాధి ద్వారా అహంకారాన్ని వదిలివేసే పద్ధతులు అధ్యయనం చేశాడు. వారి ఉపదేశంతో సిద్ధార్థుడు తృప్తి చెందలేదు. కర్మలోని సత్యాన్ని గ్రహించాడు. కాని కర్మలన్నింటిని చేసే ఆత్మలేదని భావించాడు. ఆత్మకేవలం భ్రమఅనిపించింది అతనికి. తర్వాత దేవాలయాలలో పూజలు చేసే అర్చకుల వద్దకు వెళ్ళాడు. పండుగ సంబరాలు చేయటం, జంతువులను బలి ఇవ్వటం వంటివి కేవలం అజ్ఞానం కారణంగా జరుగుతున్నాయని, రక్తపాతం ద్వారా దేవుళ్ళను తృప్తి పరచటం కంటే, సత్యాన్ని ఆరాధించటం శ్రేష్ఠమని భావించాడు. జీవహింస ద్వారా తమ పాపాలు పరిహారమవుతాయి అని భావించే వారిని చూచి జాలిపడ్డాడు. దానికి బదులుగా కామాన్ని, ద్వేషాన్ని బలిచేసి నైతికజీవనంద్వారా ధర్మాచరణ చేయటం ఉత్తమం అని గ్రహించాడు.

సత్యాన్వేషణలో ఉత్తమ పద్ధతులను గ్రహించటానికి ఉరువేల వనంలో తపస్వుల ఆశ్రమానికి చేరుకున్నాడు. అక్కడ ఐదుగురు మునులు తపస్సు చేసుకొంటున్నారు. వారితో కలసి తపస్సు మొదలుపెట్టారు.

మలయాళస్వామి

వేలప్ప ఇళ్ళు వదిలి తీర్థయాత్ర మొదలుపెట్టాడు. కాలినడకతో యాత్ర అంతటిని ముగించాడు. దేశమంతా పర్యటించి, తపస్సుకు యోగ్యమయిన పవిత్ర ప్రదేశాన్ని ఎంచుకొని ఆత్మసాక్షాత్కారము కలిగేంతవరకు తపోనిష్ఠ కొనసాగించాలని ముందుగానే నిర్ణయించు కొన్నాడు. తీర్థతీరములందు, పుణ్యక్షేత్రములందు గల ఆశ్రమాలలో మహాత్ములను దర్శించి, వారి నుంచి అనేక ధర్మరహస్యములను గ్రహించినాడు. భక్తులు ఏ విధంగా ఉండాలి, ఆశ్రమాలు ఎలా నిర్వహించాలి, అతిథి సేవలు ఎలా చేయాలి, ధ్యాన అనుష్ఠానములు ఎలా చేయాలి అనే విషయాలను వారి నుంచి చక్కగా నేర్చుకొన్నాడు. తేనెటీగలు వివిధ పుష్పాలనుండి రకరకాల తేనెను గ్రహించినట్లుగా అనేక ఆశ్రమాల నుండి, మహాత్ములనుండి అనేక ధర్మసూక్ష్మాలు వేలప్ప గ్రహించాడు. సిద్ధార్థుని వలెనె స్వామి కూడా అర్ధరాత్రి ఇళ్ళు వదిలినాడు. జోలెలో గ్రంథాలు, జపమాల, విభూతి, రాసుకోవటానికి కాగితాలు, పెన్సిలు, ఒక చిన్న పాత్ర ఉన్నాయి. లభించిన దానితో తృప్తిపడి సూర్యోదయానంతరము కాలినడకతో ప్రయాణిస్తూ, సాయంత్రానికి సత్రాలలో విశ్రాంతి తీసుకొంటూ

భారతదేశమంతా ఒక పర్యాయయము తీర్థయాత్ర పూర్తి చేయటానికి వేలప్పకి మూడు సంవత్సరాలు పట్టింది. యాత్ర పూర్తి అవగానే గురుదేవుని చెంతకేగి యాత్ర విశేషాలను వివరించి, వారి అనుమతితో ఇంటికి వెళ్లాడు. తాను ఇళ్ళువిడిచిన కొంతకాలానికే తండ్రి మరణించినాడని, తల్లిగారు భర్తవియోగంతో, పుత్రుడు ఇళ్ళు వదలిన బెంగతో కృంగి కృశించిపోవటం తెల్సుకుని, తల్లికి పరిచర్యలు చేస్తూ కొంతకాలం గడిపాడు. మధ్యలో గురుదేవుని ఆశ్రమానికి వెళుతూ గ్రంథపఠనము, పూజ, అనుష్ఠానముతో మూడు సంవత్సరాలు గడిపి ఒకనాడు ఎవ్వరితో చెప్పకుండా ఇళ్ళు విడిచి తిరుమల పుణ్యక్షేత్రములోని గోగర్భతీర్థము చేరుకొన్నాడు. అప్పుడు వేలప్పకి ఇరువది తొమ్మిది సంవత్సరాలు. తీవ్ర తపస్సుకై ఆయత్తమైనాడు.

తపస్సు

బుద్ధుడు

సత్యాన్వేషణలో ఇంద్రియాలను వశపరచుకొని, శరీరాన్ని శుష్కింపచేసి కఠోర క్రమశిక్షణతో, మిగిలిన వారికంటే కఠిన తపస్సు చేస్తుంటే ఐదుగురు తపస్వులు చిన్నవాడైనా సిద్ధార్థుని గురువులా భావించి, సేవలు చేసేవారు.

జ్ఞానోదయం కావాలంటే శరీరాన్ని శుష్కింపచేసి నిర్మలంగా ఉంచాలని సిద్ధార్థుడు భావించాడు. పళ్ళు బిగించి, నాలుకను అంగిట నొక్కిపట్టి ధ్యానమగ్నుడయ్యాడు. అతని బాహుమూలాల నుండి స్వేదజలం సెలయేళ్ళలా ప్రవహించింది. శ్వాసను నియంత్రించి, క్లిష్టతర ధ్యాన ముద్రను కొనసాగించగా, వేదనాభరితమైన అలాంటి సాధనలో ఒక స్థితి నుండి మరో స్థితికి పురోగమించే కొద్దీ శిరస్సులో రక్తం పరవళ్ళు తొక్కుతున్నట్లు, కపాలం రెండుగా చీలుతున్నట్లు, కత్తితో కడుపు చీల్చుతున్నట్లు, కణకణమండే నిప్పులగుండంలో పడి కాలిపోతున్నట్లు బాధ కలిగేది. అయినా సిద్ధార్థుడు మొండిగా భరించాడు. క్రమక్రమంగా ఆహారాన్ని

తగ్గించుకుంటూ వచ్చి, చివరికి రోజుకి ఒక ధాన్యపు గింజను తీసుకొనేవాడు. కొంతకాలము కందమూలాలు, పచ్చిగడ్డి, విత్తనాలు తిని జీవించాడు. కేశ కంబళ్ళు, జుగుప్స కలిగించే దుస్తులు ధరించాడు. జుట్టు గడ్డంలోని ఒక్కొక్క వెంట్రుక పీకివేశాడు. రోజులతరబడి నిలబడి, ముళ్ళకంప మీద పడుకొని గడిపాడు. దేహంమీద దుమ్ము, ధూళి పేరుకుపోయి ఎండిన మోడులాగా తయారయినాడు. చిక్కి శల్యమై ఎముకలగూడులాగా తయారయినాడు. తరచుగా శ్మశానానికి వెళ్ళి కుళ్ళి కంపుకొడుతున్న శవాల మధ్య పడుకునే వాడు. కడుపు తాకితే వెన్ను, వెన్ను తాకితే కడుపు తగిలేవి. కఠినమయిన ఉపవాస దీక్ష వలన సిద్ధార్థుని కడుపు వెన్నుకు అంటుకుపోయింది. అంతటి కఠోరసాధన చేసినా సిద్ధార్థునికి జ్ఞానోదయం కలగలేదు. అయితే అతని కీర్తి మాత్రం అన్ని దేశాలకి ప్రాకింది. దూర ప్రాంతాల నుండి ప్రజలు ఆయన దర్శనానికి, ఆశీర్వాదానికి రావటం మొదలుపెట్టారు.

మలయాళస్వామి

పరమవైరాగ్యంతో కట్టుబట్టలతో గోగర్భక్షేత్రము చేరుకున్న వేలప్ప తన లక్ష్యసిద్ధిని సాధించటానికై ఘోరమయిన తపస్సుకు ఉపక్రమించాడు. రోజుకి ఒక్క పూట మాత్రమే ఆహారం తీసుకొనేవాడు. తొలిరోజులలో తిరుమల గ్రామానికి నిర్ణీత సమయానికి భిక్షకు వెళ్ళి, పుణ్యాత్ములు పెట్టినది గ్రహించి రోజు రోజుకూ ధ్యానము తీవ్రతరము చేయసాగాడు. ప్రాతఃకాలములో ధ్యానస్థితుడైతే ఒక్కో పర్యాయయము పొద్దువాలేవరకు ధ్యానము నుండి లేవటానికి ఇష్టముండేది కాదు. తపోనిష్ఠ తీవ్రము అయ్యే కొలది భిక్షకు వెళ్ళటానికి గృహత్యాగము చేసిన వేలప్పకి భోజనము సమస్యగా అనిపించలేదు. గోగర్భ తీర్థములో యాత్రీకులు వదిలిన పిండములలోని పచ్చిపిండిని తిని కొంతకాలం గడిపినాడు. తర్వాత శ్రీ వేంకటేశ్వర స్వామికి నైవేద్యములు వండిన పాత్రలలోని మెతుకులు ఏరుకుని తిని తృప్తిపడేవాడు. కొన్నిసార్లు రెండుమూడు రోజులు ఆహారం

లేకుండానే గడిపేవాడు. అటువంటి సమయాలలో చిన్ననాడు తల్లిగారు ప్రేమతో పెట్టిన భోజనపు పళ్ళెరమును కోపంతో తాను కాలితో తన్నిన సంఘటన గుర్తుకు వచ్చి పశ్చాత్తాపంతో " దాని ఫలితము అనుభవింపక తప్పదు " అని భావించేవాడు.

తీవ్ర తపస్సులో కాలం గడిపే ఆ మహనీయుని కీర్తి తిరుమల క్షేత్రానికి యాత్రలకి వచ్చే భక్తులకు ప్రాకిపోయింది. భక్తులు ఆ మహనీయుని దర్శించి, భిక్ష చేయటానికి తహతహలాడసాగారు. ఆయన మలయాళ దేశీయుడని తెల్సుకుని వారిని భక్తులు 'మలయాళస్వామి' అని పిలవసాగారు.

మారుని దుష్టత్వం - భగవత్కరుణ

బుద్ధుడు

జనన మరణాలతో కూడిన సంసారసాగరాన్ని తరించి ముక్తిని పొంది ప్రపంచానికి దుఃఖ నివృత్తి మార్గాన్ని చూపాలనే లక్ష్యంతో సిద్ధార్థుని తపస్సు కొనసాగింది. తీవ్ర తపస్సుతో శరీరం క్షీణించిపోయింది. ఉపవాసాలతో శరీరం శిథిలమయింది. మృత్యువు కబళించటానికి సిద్ధంగా ఉంది. అయినా కండరాలు కరిగి, శరీరం చిక్కిశల్యమైనా, దృఢమైన సంకల్పం, శ్రద్ధాసక్తులు, అకుంఠిత దీక్ష, నిశ్చలమైన మనస్సు, ప్రశాంతత వదలలేదు సిద్ధార్థుడు. సాధన విఫలమై జీవించే కంటే, సాధన చేస్తూ మరణించటమే మేలు అని భావించాడు. అది గ్రహించిన మారుని దుష్టశక్తి వెనక్కి తగ్గింది.

సిద్ధార్థుడు సాధించిన దానితో తృప్తిపడలేదు. కోరుకొన్న సత్యజ్ఞానం కలగలేదు. శరీరాన్ని శుష్కింపచేసినా కోరికలు అణగిపోవని, ఆనంద సమాధిలో మునిగినా వివేకోదయం కలగదని అర్థం చేసుకొన్నాడు. ఉపవాస దీక్ష వలన మోక్షమార్గంలో ముందుకు వెళ్ళలేకపోయినందున, అది సరిఅయిన పద్ధతి కాదని, దాన్ని విడిచివేయాలని నిర్ణయించుకొన్నాడు.

నైరంజని నదిలో స్నానానికి వెళ్ళి స్పృహ తప్పి పడిపోయిన సిద్ధార్థుడు మరణించాడని భావించిన ఐదుగురు తపస్వులు అతనిని వదిలివెళ్ళిపోయారు. పశువుల కాపరి కూతురు నంద పెట్టిన పాయసాన్నం తిని సిద్ధార్థుడు స్వస్థుడయినాడు.

మలయాళస్వామి

స్వామికి ప్రాథమిక దశలో భోజన సమస్య తీవ్రంగా బాధించింది. తర్వాత తిరుమలకి వచ్చే భక్తులు స్వామిని వెదుకుతూ వచ్చి భిక్ష చేసేవారు. తిరువేంకటాచార్యులు అనే బ్రాహ్మణుడు నిత్యము స్వామికి ప్రసాదము ఇచ్చేవాడు. రామలఖనదాసు భగవత్ప్రేరితుడై స్వామికి మఠములో భోజనములకు ఏర్పాటు చేసాడు. అయితే తీవ్రధ్యాననిష్ఠలో నుండి ప్రొద్దు వ్రాలిన తర్వాత లేచి భోజనానికి సమయము తప్పి వెళ్ళటం వలన వంటవారు విసుగుచెందటం గమనించిన స్వామి భోజనానికై మఠమునకు వెళ్ళటం మానుకొన్నారు.

వర్షాకాలములో ఒక పర్యాయము మూడురోజులు గుహదాటి రావటానికి వీలుకాలేదు. కాలువ నిండుగా ప్రవహించసాగింది. స్వామి ఆకలి బాధ ఓర్చుకోలేక భగవంతుని స్మరిస్తూ కాలం గడపసాగారు. అప్పుడు శ్రీ వేంకటేశ్వర దేవాలయంలో షరాబుగా పనిచేస్తున్న నైనేని సుబ్బరాయశెట్టిగారు మధ్యాహ్న సమయంలో నిద్రిస్తుండగా శ్రీ వేంకటేశ్వర స్వామి వారికి స్వప్నంలో దర్శనమిచ్చి, గోగర్భంలో తన భక్తుడు ఆకలితో అలమటిస్తున్న విషయం చెప్పి ఆహారం తీసుకుపోవలసిందిగా చెప్పగానే అతను ఆహారం మూటకట్టుకొని వెళ్ళి, ఒక వెదురుగడకు మూటను కట్టి స్వామివారికి అందించగా, భగవంతుని కృపకు ఆనందించి ఆహారాన్ని భుజించి తృప్తిపడినారు.

(శ్రీ రామకృష్ణ మఠ ప్రచురణ నుండి)

పురందరదాసు 'పద' చమత్కారం

– ఆచార్య డా॥ కె. సర్వోత్తమరావు, (తిరుపతి)

కర్ణాటక దేశంలో గ్రామీణుడయినా, నాగరకుడుయినా శైవుడయినా వైష్ణవుడయినా తమ సంభాషణలలో 'పురందరదాసు' కీర్తనల పంక్తుల్ని అలవోకగా అనుసంధానిస్తుంటారు. వాటిలో నంబికెట్టవరిల్ల (నమ్మి చెడ్డవారు లేరు) సత్యవంతరగిదు కాలవిల్ల (సత్యవంతులకు ఈ రోజులు మంచివి కావు) యారిగె యారో పురందరవితల (ఎవరికి ఎవరో వితల) లాంటివి. ఇవన్నీ వైరాగ్య సంబంధివి అయినా పురందరదాసు పదాలలో పౌరాణిక ప్రసంగాలు చాలా ఉన్నాయి. ఆ సన్నివేశాల్ని చమత్కారంగా చెప్పడమే దాసులవారి ప్రత్యేకత. వాటిలో ఒకటి 'హేవ వెల్లిహుదయ్య వైకుంఠపతిగె ' వైకుంఠనాథునికి అసలు సిగ్గుందా అని ప్రశ్న. ఈ పదం పైకి నాస్తికుల సంవాదంలా కనిపించవచ్చు. అయితే శబ్దచమత్కారముంది.

" తండ్రి చెబితే వెంటనే తల్లి తల నరికావు. ఇది సరేనా (పరశు రామావతారంలో రేణుకమ్మతలను తండ్రి ఆనతి మేరకు ఖండించాడు)

ఒక మామను చంపావు, (కృష్ణావతారంలో కంసవధ), ఒక మామ మీద బాణం అనుసంధానించావు (రామావతారంలో రాముడు సముద్రుడు దారి ఇవ్వకపోతే అస్త్రసంధానం చేశాడు). ఒక మామతో బాహా బాహి సమరం చేశావు (జాంబవంతునితో కృష్ణావతారంలో). పోనీ 'బావ' అనే గౌరవముందా. రుక్మిని బంధించావు. నిర్దయగా ఒక మఱదికి సారథి (అర్జునునికి సారథి కావడం) అయ్యావు. కుంభినికి (భూమికి – లక్ష్మికి) మగడయ్యావు. ఒక కుంభానికి (కన్నడంలో పాలు, పెరుగు వ్యాపారం చేసేవారిని కుంభినులంటారు) కొడుకయ్యావు. పోనీ ఆగావా యదువంశంలో దుమఘోషుని భార్య శ్రుతశ్రవ (వసుదేవుని సోదరి)కు కుంభిని అని పేరు. ఆమె కొడుకు శిశుపాలుడు. ఆ శిశుపాలుని నిండుసభలో చంపావు.

అంబుధికి (నదికి) తండ్రి అయ్యావు. అంబుధికి (సముద్రునికి) కొడుకయ్యావు. మత్స్యంగా సముద్రంలో పుట్టావు. అంబుధిజాత (సంద్రంలో పుట్టిన స్త్రీకి)కు మగడయ్యావు.

అయినా వైకుంఠపతీ పురందరవితల నీ బంధువర్గ వ్యవహారం అంతుపట్టని ఆకాశమంత రహస్యం.

మహాపరిత్తం

ఒకానొక సమయమున భగవానుడు శ్రావస్తియందు అనాథ పిండకుని ఆరామం జేతవనంలో ఉన్నప్పుడు ఒకనాటి రాత్రి కడపటి జాములో జేతవనమునంతటినీ తన ఉజ్జ్వల కాంతితో ప్రకాశింపజేస్తూ ఒక దేవపుత్రుడు భగవానుని సన్నిధికి ఏ తెంచినాడు, భగవానుణ్ణి సమీపించి ప్రణామం చేసి ఒక ప్రక్కకు జరిగి వినయంగా నిలబడి భగవానుని ఇలా అర్థించినాడు.

1. చాలామంది దేవతలు మనుష్యులు స్వస్త్యయనమును (**well - being**) ఆకాంక్షించినవారై మంగళములు (**blessings**) ఏవి అని మీమాంసంలో పడినారు. మంగళములలో ఉత్తమమైన మంగళమును తెలియజెప్పుము.

భగవానుడు :

2. మూర్ఖులకు దూరంగా ఉండడం, పండితులతో (**wise men**) సాన్నిధ్యం కలిగియుండడం, పూజనీయులను గౌరవించడం – ఇవి ఉత్తమ మంగళములు (**bring great blessing**).

3. అనుకూల ప్రదేశంలో నివాసం కలిగియుండడం, పూర్వం చేసుకొన్న పుణ్యం సరియైన ప్రణిధి (**aspiration**= సంకల్పం) – ఇవి ఉత్తమ మంగళములు.

4. పాండిత్యం (**vast learning**) , పనితనం, క్రమశిక్షణ, మంచిశిక్షణ, మంచిమాటలు – ఇవి ఉత్తమ మంగళములు.

5. తల్లిదండ్రులకు సేవ చేయుట, భార్యాబిడ్డలను పోషించుట, స్వచ్ఛమైన (**free from greed, hatred etc**) పనులు – ఇవి ఉత్తమ మంగళములు.

6. దానం (**generosity**) సద్వర్తన, బంధువులకు సహాయత, అనిందితమైన (**blasmeless**) పనులు – ఇవి ఉత్తమ మంగళములు.

7. పాపాకార్యాల పట్ల విముఖత, మద్యపానం చేయకుండుట, కర్తవ్యముల

పట్ల జాగరూకత - ఇవి ఉత్తమ మంగళములు.

8. పెద్దల ఎడల గౌరవం - వినయం, లభించినదానిపట్ల సంతుష్టి, సహాయపడినవారిపట్ల కృతజ్ఞత, ధమ్మశ్రవణం (**listening of the teachings of Buddha**) ఇవి ఉత్తమ మంగళములు.

9. ఓరిమి, విధేయత, శ్రమణుల దర్శనం, ధమ్మమీమాంస (చర్చలు) - ఇవి ఉత్తమ మంగళములు.

10. తపస్సు, బ్రహ్మచర్యం, నాలుగు ఆర్యసత్యముల దర్శనం, నిర్వాణ సాక్షాత్కారం (**experiencing**) ఇవి ఉత్తమ మంగళములు.

11. లోకధర్మాల తాకిడికి చలించని చిత్తము. శోకానికి వశం కాని చిత్తము, నిర్మలచిత్తము, క్షేమాన్ని (**real security** = భద్రత) పొందిన చిత్తము - ఇవి ఉత్తమ మంగళములు.

12. ఈ ముప్పైఎనిమిది మంగళాచరణములు కలిగినవారు జీవితంలో ఎక్కడా అపజయం పొందరు. అన్నిచోట్ల భద్రతను కలిగియుందురు. ఈ ఉత్తమ మంగళములు వారికి స్వంతమగును.

ఆశంస

ఈ సత్యవచన ప్రభావం వల్ల నాకు స్వస్తి (**safety**) కలుగుగాక !

ఈ సత్యవచన ప్రభావం వల్ల నాకు జయమంగళం కలుగుగాక !

ఈ సత్యవచన ప్రభావం వల్ల సకల రోగములు నశించుగాక !

వేదాన్తభేరికి పోషక చందా ఈ క్రిందివారు పంపినారు

01.	గ్రంథి రాము (కాకినాడు)	-	రూ. 1200/-
02.	బి.ధనంజయ (అమలాపూర్)	-	రూ. 1200/-
03.	పి.జయప్రకాష్‌శెట్టి (వెంకటగిరి) (అడ్వకేట్)	-	రూ. 1200/-
04.	వి.వెంకటరమణ (కొరిటికల్)	-	రూ. 1200/-

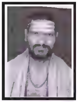

శ్రీ భక్త తుకారాం అభంగవాణి

- శ్రీ బ్రహ్మవిద్యానందగిరిస్వాములవారు

శ్లో ॥ అఘం సకేవలం భుంక్తే యే పచన్త్యాత్మకారణాత్ ।
యజ్ఞ శిష్టాశనం హ్యేతత్సతామన్నం విధీయతే ॥ (మ.స్మ.3-118)

అర్థము : ఎవరు దేవతలకు, అతిథులకు మరియు నితరప్రాణులకు నన్నము సమర్పించకుండా కేవలము స్వార్థమునకై ఒంటరిగా భుజించునో నతడు భోజనరూపములో పాపమునే తినుచున్నాడు. ఎందుకనగా గృహస్థులకు విధానము చేయబడిన పంచయజ్ఞములను చేయగా యజ్ఞ శేషాన్నమే సజ్జనులయొక్క అన్నమని చెప్పబడినది.

మంత్రవర్ణము : మోఘమన్నం విన్దతే అప్రచేతాః సత్యం బ్రవీమి వధ ఇత్సతస్య ।
నార్యమణం పుష్యతి నో సఖాయం కేవలాఘో భవతి కేవలాదీ ॥
(ఋగ్వేదము : 10 - 117 -6)

అర్థము : ఏ అవిద్వాంసపురుషుడు యే పాపమయ అన్నమును గ్రహించుచున్నాడో, వాడు ఆత్మఘాతకుడేయని యర్థము. ఎవడు వైశ్వదేవం చేత సూర్యుని తృప్తి పఱచడో, రాత్రియందున ఉపకారకుడైన యగ్నిని తృప్తిపరచడో కేవలము దేహపోషణార్థము భక్షించుచున్నాడో, వాడు ఆ రూపంలో పాపమునే భక్షించుచున్నాడు. పాపియే యగుచున్నాడు అని సత్యమును చెప్పుచున్నాను.

శ్లో ॥ తైర్దత్తానప్రదాయైభ్యో యోభుంక్తే స్తేన ఏవ సః (గీత 3-12)

అర్థము : దేవతలనుద్దేశించి చేయబడిన యజ్ఞములచే దేవతలు తృప్తినొంది యజ్ఞకర్తలైన యజమానులకు ఇష్టమైన భోగములనిచ్చుదురు. ఏ పురుషుడైతే వారి (దేవతల) చేత ప్రదత్తమైన భోగములను వారికి నివేదించకుండా భుజిస్తాడో (అనుభవిస్తాడో), అతడు చోరుడు (దొంగ) అనబడుతాడు.

శ్లో ॥ భుంజతే తేత్వఘం పాపా యే పచన్త్యాత్మకారణాత్ (గీత 3-13)

అర్థము : ఎవడు వైశ్వదేవాదులకు సమర్పించకుండా వాడి దేహపోషణకై మాత్రమే వండుకుని తింటాడో, ఆ పాపి పాపమునే ఉపభోగిస్తున్నాడని తెలియాలి.

శ్లో ॥ విప్రాతిథ్యే కృతే రాజన్ ! భక్త్యా శుశ్రూషితే 2 పిచ ।
దేవా శుశ్రూషితాః సర్వే త్రయస్త్రింశదరిందమ ॥

(మహాభారతము - ఆశ్వమేధిక పర్వము - వైష్ణవ ధర్మ పర్వము - పృష్ఠము 6329 గోరక్ పూర్ ప్రెస్ - హింది)

అర్థము : హేశతృదమన ధర్మరాజా ! బ్రాహ్మణునికి అతిథి సత్కారము మరియు శ్రద్ధా భక్తిపూర్వక సేవ చేయుట చేత ముప్పది మూడు కోట్ల (ప్రకారముల) దేవతల సేవ ఘటిల్లును.

శ్లో ॥ అభ్యాగతో జ్ఞాత పూర్వో హ్యజ్ఞాతో 2 తిథిరుచ్యతే ।
తయోః పూజాం ద్విజః కుర్యాదితి పౌరాణికీ శ్రుతిః ॥

అర్థము : పూర్వపరిచిత ఆహ్వానింపబడిన పురుషులు ఇంటికేతెంచిన వారిని అభ్యాగతులంటారు. అపరిచిత పురుషుడు సకాలమునకు విచ్చేసినచో అతనిని అతిథి యని యంటారు. వీరిరువురికి గృహస్థుడైనవాడు యథోచిత పూజలు చేయవలెనని - పంచమ వేదమైన పౌరాణిక శ్రతి చెప్పుచున్నది.

శ్లో ॥ ఏకరాత్రం తు నివసన్నతిథిర్బ్రాహ్మణః స్మృతః ।
అనిత్యం హిం స్థితో యస్మాత్తస్మాదతిథిరుచ్యతే ॥ (మ.స్మ. 3-102)

అర్థము : గృహస్థుని యింటికి ఒక రాత్రి నిలుచుటకు మాత్రము వచ్చు (యాత్రికుడైన) బ్రాహ్మణుని అతిథి యందురు. (న విద్యతే తిథిర్యస్య సః అతిథిః) అతడు వచ్చుటకు తిథి (సమయము) నిశ్చయము లేదు గనుక " అతిథి " యనబడుతాడు.

సత్యంవద, ధర్మంచర

(గత సంచిక తరువాయి)

- బి.ఎన్. కల్యాణ సుందరం (బెంగుళూరు)

దైవభక్తి ప్రీతి వాత్సల్యములు, ప్రేమాభిమానములు శాంతి సహనములు, పరోపకారములు ఇత్యాది సద్గుణములు హృదయము నుండి ఆవిర్భవించునవి. వీటిని స్వధర్మములుగ గుర్తించ తగినది. ఈ స్వధర్మములను పాటించువారు ఆత్మసాక్షాత్కారమును పొందగలుగుదురు. కాబట్టి స్వధర్మాన్ని స్వీకరించి, అధర్మాన్ని ధిక్కరించడం ఉత్తమ మానవుని లక్షణంగా భావించతగినది.

స్వధర్మే నిధనంశ్రేయః ।
పరధర్మో భయావహః ॥

ఆత్మసంబంధమైనది స్వధర్మము. ఇంద్రియ సంబంధమైనది పరధర్మము. పరధర్మమాసించువారు ఇంద్రియముల నిగ్రహించని ' బలహీనులు'. " నాయమాత్మాబలహీనేనలభ్యః " లౌకిక భౌతిక వ్యామోహములచే అశాంతి నెదుర్కొనెదరు. దీనివల్ల మానవుని జీవితం అంధకారాన్ని ఆహ్వానిస్తుంది.

స్వధర్మపోషకులు ఇంద్రియముల నిగ్రహించు సమర్థులు. భౌతిక వ్యామోహములకు దూరమై, దృశ్య పదార్థముల నాశించక ఆత్మాభిమానాన్ని గుర్తించగల పురుష శ్రేష్ఠులు.

మానవత్వము ప్రేమాభిమానములతో నిండియున్నది. " అనంతోవై ప్రేమః " అనంతమైనది ప్రేమ. ప్రేమ సత్య స్వరూపమైనది. ప్రేమశాంతికి నిదర్శనము, ప్రేమనవరసములతో కూడియున్నది.

నిర్గుణం, నిరంజనం, సనాతనం, నికేతనం
నిత్య - శుద్ధ - బుద్ధ - ముక్త - నిర్మల స్వరూపం

సత్య, ధర్మ, శాంతి, ప్రేమ అహింసాదులు మానవుడి పంచ

ప్రాణాలుగా భావించతగినది. ఇవి ఆతని ఆత్మ గౌరవానికి ప్రతిరూపములు. ఈ అమూల్యమైన సద్గుణాదులు మానవుని సిరిసంపదలు. ఇవి అతని మనోభావములను తీర్చిదిద్ద గలవు. అతని బుద్ధి కుశలతలను సవరించగలవు. అతని సంస్కారమును చక్కబెట్టగలవు. అతని ఆత్మ స్వరూపమును బాగు చేయగలదు. మానవుడి ప్రాధాన్యతను బలపఱచ గలదు. కాని ఈ సౌలభ్యములు స్వధర్మములనాశించు సుజనశీలులకు మాత్రము వర్తించును గాని అన్యులకు గాదు. కాబట్టి, మనస్సు, బుద్ధి , సంస్కారాదుల సహకారం చేత మానవుడు మాధవుడుగా పరిణమించగల విశ్వాసమేర్పడకపోదు.

ఆత్మభావమును గుర్తించక, భౌతిక వ్యామోహముల నాశించి, దేహభ్రాంతి చేత అనేక దుష్కార్యములనొనరించి బ్రతుకనెంచిన మానవుడు కష్టనష్టాలతో, దుఃఖతుడై పరితపించక తప్పదు. అందుచేత అశాశ్వతమైన దేహాన్ని మఱచి నిర్మలచిత్తుడై, నిశ్చల మనస్కుడై, సుఖశాంతుడై మెలగదలచి నంత, మానవుడు పాటించవలసిన ధర్మసూక్తులు.

1. **సర్వలోక హితే రతా :** లోకశ్రేయస్సు నాశించుట
2. **సర్వ సముదితాగుణై :** సద్గుణములను పోషించుట
3. **సర్వేజ్ఞానోపసంపన్నా :** జ్ఞానాన్ని పెంచుకొనుట

ఈ మార్గములననుసరించు మానవుడు ఒక ప్రయోజకుడుగ, సుజనశీలుడుగ, ఆదర్శవంతుడుగ రాణించగలడు.

“ త్రినేత్ర వైద్యాలయ ట్రస్టు ” కు భక్తకన్నప్ప కంటి ఆసుపత్రి నిమిత్తం ఈక్రింది వారు పైకం పంపినారు

01.ఎం.రాధాకృష్ణ గారు (కోరమంగళ, బెంగుళూరు)- రూ.25000

02. అత్యం వెంకటాచలం గారు (పెనుగొండ, ప.గో.జిల్లా) రూ.30600

03. మన్నె వెంకటవిద్యాసాగర్ గారు (హైద్రాబాద్) రూ. 10000/-

డా॥ సముద్రాల లక్ష్మణయ్యకు విశ్వభారతీ పురస్కారం

తిరుమల తిరుపతి దేవస్థానం ప్రచురణల ప్రధాన సంపాదకులు ధర్మప్రచార పరిషత్ మాజీ కార్యదర్శి డా ॥ సముద్రాల లక్ష్మణయ్యను కాశీక్షేత్రంలోని జంగమవాడి మఠసంస్థానంవారు శ్రీజగద్గురు విశ్వారాధ్య విశ్వభారతీ పురస్కార ప్రదానం చేసి గౌరవించారు. ఈ పురస్కారం మహాశివరాత్రి సందర్భంగా కాశీలోని పై మఠంలో 16-02-2015న నిర్వహించిన సంస్కృత పండిత పరిషత్ సమావేశంలో విశ్వారాధ్య జ్ఞాన సింహాసన పీఠాధిపతులు జగద్గురు శ్రీశ్రీశ్రీ చంద్రశేఖర శివాచార్య మహాస్వాములవారి చేతులమీదుగా 25,000 రూపాయల నగదు, సన్మానపత్రం, శాలువాలతో సహా అంద జేయడమైనది.

ఈ సందర్భంలో 'సిద్ధాంత శిఖామణి ' అను శైవసిద్ధాంత గ్రంథంపై సముద్రాల లక్ష్మణయ్య తాము సంస్కృతంలో రచించిన ఒక సమీక్షాగ్రంథాన్ని మఠాధిపతులకు సమర్పించారు.

డా ॥ సముద్రాల లక్ష్మణయ్య గతంలో తిరుమల తిరుపతి దేవస్థానం ధర్మప్రచార పరిషత్ కార్యదర్శిగా పని చేశారు. ప్రస్తుతం దేవస్థాన ప్రచురణలకు ప్రధాన సంపాదకులుగా, పురాణ ఇతిహాస ప్రాజెక్టు ప్రత్యేకాధికారిగా వున్నారు. సంస్కృతాంధ్రభాషలలో నలుబదికి పైగా గ్రంథాలు రచించారు. రాష్ట్రీయ సంస్కృత విద్యాపీఠంవారు వీరికి 'వాచస్పతి', 'మహామహోపాధ్యాయ ' అనే గౌరవ డాక్టరేట్లను ప్రదానం చేసి వున్నారు. తెలుగు విశ్వవిద్యాలయం వారు వీరిని ' ఉత్తమ సంస్కృత పండిత' బిరుదుతో సత్కరించి వున్నారు.

శ్రీవ్యాసాశ్రమ పూర్వ విద్యార్థి - శ్రీమలయాళస్వాములవారి శిష్యులు అయిన వీరికి ఈ పురస్కారం అందడం ముదావహమని వ్యాసాశ్రమ పూర్వ విద్యార్థులు, భక్తులు హర్షం ప్రకటించారు.

గోమాతగోడు

– రచయిత : మిట్టపల్లి శంకరయ్య

వల్లవి : గోభక్తులార నా గోస చూడండి
గోశాల యందు నా గోడు వినండి
కసాయి వాడికి నన్ను అమ్మకండి
దేవుడిచ్చిన వరము మీకు నేనండి **గోభక్తులార**

చరణము : ఆకలైతే నాకు ఆహారమెక్కడ
దాహమేస్తే నాకు నీల్లెవరిస్తారు
రోగమొస్తే నాకు మందెవ్వరిస్తారు
కష్టమొస్తే నన్నెవరాదుకుంటారు **గోభక్తులార**

చరణము : యెండలో ఎండి వానలో తడిసి
చలిని తట్టుకోక చచ్చిపోతున్న
వచ్చే వారు లేరు చూసె వారు లేరు
యెట్లా నా బ్రతుకు యెవరినడుగాలి **గోభక్తులార**

చరణము : అభివృద్ధి కోరల్లో దుర్బుద్ధి పుట్టేను
కాలుష్య కోరల్లో భూదేవి మాడేను
ప్రజానాయకులు పట్టించుకోరాయె
అధికారులూ ఆలోచించరాయె **గోభక్తులార**

చరణము : తినబోదామంటే గడ్డి కరువాయె
తాగబోదామంటే నీరు కరువాయె
అవ్వలారా రండి అయ్యలారా రండి
మీ పిల్ల పాపలు చల్లగుండాలండి **గోభక్తులార**

చరణము : భక్తి ప్రేమతో పూజ చేయండి
మీ ఇల్లు బంగారమైపోవునండి
భరత భూమి మిమ్ము మన్నించునండి
గోపాలుడు మిమ్ము రక్షించునండి

వార్తలు

(01). 30-03-2015 తేది చైత్ర శుద్ధ ఏకాదశి నాడు శ్రీ వ్యాసాశ్రమ స్థాపకులు పరమ గురుదేవులు పరమపూజ్య సద్గురు మహర్షి మలయాళస్వాములవారి 102వ జన్మదినోత్సవము శ్రీ శుకబ్రహ్మాశ్రమంలో జరిగినది. శ్రీ స్వాములవారి ఛాయాచిత్రానికి షోడశోపచార పూజ – అర్చన చేయబడినది. భక్తులకు తిరుపతి వాస్తవ్యులు సద్గురు అనన్య భక్తులు మహా మహోపాధ్యాయ డా ॥ సముద్రాల లక్ష్మణయ్య గారి ద్రవ్యంచే భిక్ష చేయబడినది.

(02). 03-04-2015 చైత్రశుద్ధ చతుర్థశి నాడు గురుదేవులు పరమ పూజ్య శ్రీశ్రీశ్రీ విద్యాప్రకాశానందగిరి స్వాములవారి 17వ ఆరాధనోత్సవాలు ప్రారంభమైనవి. నేడు శ్రీవారి దివ్య విగ్రహానికి గంగాజలంతో అభిషేకం చేయబడినది. షోడశోపచార పూజ మహానైవేద్యం చేయబడి భక్తులకు అన్న సంతర్పణ జరిగినది. 04-04-15న ఆశ్రమ వార్షికోత్సవము, 5-04-15తేది కంటి ఆస్పత్రి వార్షికోత్సవం, 6-4-15 తేది సద్గురు సర్వసేవా ట్రస్టు వార్షికోత్సవము జరిగినది. 7-4-15 వతేది చైత్ర బహుళ తదియ నాడు గురుదేవుల 102వ జన్మదినోత్సవం జరిగినది. ఈ పాంచాహ్నిక కార్యక్రమాలకు వివిధ ప్రాంతముల నుండి మహాత్ములు వచ్చి ఆధ్యాత్మిక ప్రవచనాలు చేశారు.

(03). 23-4-2015తేది గురువారం నాడు జగద్గురు ఆదిశంకరాచార్యుల జయన్తి శ్రీ శుకబ్రహ్మాశ్రమంలో జరిగినది. ఉదయం శ్రీ శంకరాచార్యుల వారికి షోడశోపచార పూజ, అర్చన, ప్రసాద వినియోగం జరిగినది. సాయంకాలం శంకరాచార్యుల విశిష్టత గురించి ఉపన్యాసాలు జరిగాయి.

(04). ఆశ్రమ కంటి ఆసుపత్రిలో మార్చి నెలలో **ఓ.పి.విభాగంలో 1148 గురికి** కంటి పరీక్షలు చేసి చికిత్సలు చేయబడినవి. **111 మందికి కంటి పొరలు** ఆపరేషన్ చేసి లెన్సు అమర్చబడినవి.

(01). 21-03-2015 తేది శుక్రవారం శ్రీ మన్మథనామ సంవత్సర చైత్రశుద్ధ పాడ్యమి ఉగాది సందర్భంగా శ్రీ శుకబ్రహ్మాశ్రమంలో శ్రీ నర్మదేశ్వర మహాదేవునకు ప్రాతఃకాలంలో రుద్రాభిషేకము, బిల్వార్చన జరిగినది. భగవద్గీత ఉపనిషత్తుల సమిష్టి పారాయణ జరిగినది. సాయంకాలం వేదపారాయణ పంచాంగ శ్రవణం జరిగినది.

(02). (ఎ). 05-03-2015 తేది ఫాల్గుణ పౌర్ణమి సందర్భంగా గురువారం ఆశ్రమంలో గురుపాదుకలకు అభిషేకం, పూజ జరిగినది. (బి). 0-03-2015 తేది ఏకాదశి ఆదివారం నాడు 16-03-2015 ఏకాదశి సోమవారం నాడు, 31-03-15 ఏకాదశి మంగళవారం నాడు అధిష్ఠాన మందిరంలో భగవద్గీత 18 అధ్యాయాలు అఖండ పారాయణ జరిగినది. (సి). 19-03-15 తేది గురువారం మాసశివరాత్రి సందర్భంగా ప్రదోషకాలంలో ఆశ్రమ నర్మదేశ్వర మహాదేవునకు అభిషేకం, అర్చన జరిగినది. (డి). 25-3-2015 తేది బుధవారం నాడు కృత్తిక సందర్భంగా ఆశ్రమంలో ప్రదోష కాలంలో శ్రీ సుబ్రహ్మణ్యస్వామికి అర్చన జరిగినది.

(03). 28-3-15 తేది చైత్ర శుద్ధ నవమి శనివారం శ్రీరామనవమి సందర్భంగా ఆశ్రమంలో శ్రీరామచంద్రునకు షోడశోప్రచారపూజ, సహస్రనామార్చన జరిగి నారాయణ సేవ (ఏనాది బాల బాలికలకు భిక్ష) చేయబడినది.

(04). 1-03-15 తేది ఆదివారం ఆశ్రమ గ్రామీణ వైద్య సేవా శిబిరం తొట్టంబేడు మండలం కాళంగి గ్రామ ఉన్నత పాఠశాల ఆవరణలో జరిగినది. తిరుపతి నుండి ఎనిమిది మంది స్పెషలిస్టు డాక్టర్లు పాల్గొని వైద్య సేవలందించారు. 290 మందికి వైద్య పరీక్షలు, చికిత్సలు చేయబడినవి. మందులను ఆశ్రమ సద్గురు సర్వసేవా ట్రస్టుచే ఉచితంగా ఇవ్వబడినది.

(05). ఆశ్రమ కంటి ఆసుపత్రిలో ఫిబ్రవరి నెలలో **ఓ.పి.లో 734 గురికి** కంటి పరీక్షలు చేసి చికిత్సలు చేయబడినవి. **102 మందికి కంటి పొరలు** ఆపరేషన్ చేసి లెన్సు అమర్చబడినవి. ఫిబ్రవరిలో కాటూరు, పూడి, కోవనూరు గ్రామాలలో కంటి వైద్య శిబిరాలు నిర్వహింపబడినవి.